

Liahona

Pioniers: hun
heldhaftige leven,
ons erfgoed van
geloof, pp. 20, 28

**De twaalf apostelen:
een wereldwijde roeping en persoonlijke bediening,
p. 12**

Onzekerheid
overwinnen door
te dienen, p. 22

DE
KERK
IS HIER

Bengaluru (India)

Dit zijn wat cijfers over de kerk in India:

1

tempel die in
Bengaluru wordt
gebouwd

leden van de kerk

13,570

43

wijken en gemeenten
(het kerkgebouw
van de wijk Convent
Road staat op de
foto onderaan in het
midden)

zendingsgebieden

2

ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ
ಎಲೆ ಬೋನಾ ಮಾರ್ಗ

5

Indiase talen waarin
het Boek van Mormon
geheel of gedeeltelijk
beschikbaar is

hoofdtalen die in
India gesproken
worden

22

1851

Enkele mensen laten zich
dopen en er wordt een kleine
gemeente in Kolkata gesticht.

1993

Het zendingsgebied Bangalore
India wordt geopend met 1150
leden in 13 gemeenten.

2007

Organisatie van het zendings-
gebied New Dehli (India)

2012

President Dallin H. Oaks
organiseert de eerste ring
in Hyderabad.

Hoe scheppen
we een
inclusieve
cultuur in de
kerk?
8

Het heeft alles te maken met de hemel

Ik had het unieke voorrecht om alle leden van het Quorum der Twaalf Apostelen te interviewen voor mijn artikel over het heilig apostelschap (zie 'Wij zijn getuigen', pagina 12).

Toen ik na mijn gesprek met president M. Russell Ballard, waarnemend president van het Quorum der Twaalf, zijn kantoor uit liep, keek ik nog even over mijn schouder. Hij zat achter zijn bureau en schreef een toespraak voor de algemene conferentie. Hij is de algemeen autoriteit met de grootste anciënniteit; hij werd in 1976 als lid van het Eerste Quorum der Zeventig ondersteund. Hij zag er moe en tegelijk energiek uit. Hij had mij net nog gevraagd hoe het met mij ging, en mij vriendelijk aangespoord: 'Zorg dat u niet uitgeput raakt.' Die woorden uit de mond van iemand die een roeping had aanvaard om de Heer zijn leven lang onvermoeibaar te dienen, betekenden veel voor mij.

De Twaalf zijn geroepen om 'al [de] aangelegenheden [van de kerk] onder alle natiën te regelen' (Leer en Verbonden 107:33). Maar als je met hen praat, verlegt hun aandacht zich van een wereldwijde kerk naar de persoon die voor hen zit. Voordat ze werden geroepen, genoten ze de erkenning van de wereld, maar toen ik hun kantoor verliet, kon ik ze allemaal met dezelfde woorden omschrijven: nederig en vriendelijk.

'Ik vraag me soms af hoe het toch mogelijk is dat ik met deze grote mannen mag werken', zei president Ballard. Vervolgens getuigde hij: 'Het heeft alles te maken met de hemel.' Ik hoop dat u iets hebt aan deze blik op de roeping van een apostel.

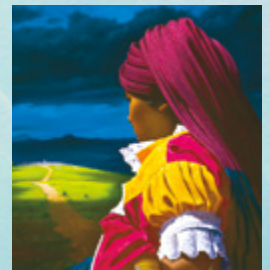
Sarah Jane Weaver
Redacteur *Church News*

Wij zijn getuigen:
de twaalf apostelen
vandaag

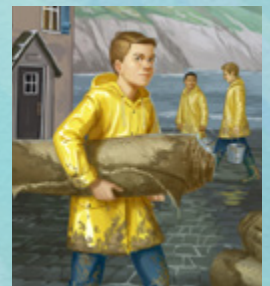
*Sarah Jane Weaver en
Jason Swensen*

12

Ons voortgaande
erfgoed van pioniers

20

Een heiliger patroon
van dienstverlening

Ouderling Patrick Kearon

22

5 Godsdienst: een zegen voor onszelf en onze omgeving

Godsdienst beïnvloedt niet alleen onze geest, maar ook onze omgeving, gezondheid en relaties.

6 Geloofsportret: Iona Wikaira – Kaikohe (Nieuw-Zeeland)

Iona weet hoe belangrijk het is om zich aan haar normen te houden. Ze houdt haar verstand erbij door zich op de Heiland te concentreren.

8 Beginselen voor uw bediening: Hoe scheppen we een inclusieve cultuur in de kerk?

Door een inclusieve cultuur te scheppen, kunnen we eenzaamheid bestrijden.

12 Wij zijn getuigen: de twaalf apostelen vandaag

Sarah Jane Weaver en Jason Swensen

Hedendaagse apostelen vertellen over hun heilige roeping.

20 Ons voortgaande erfgoed van pioniers

Hoe kunt u uw pionierserfgoed eren en uitdragen?

22 Een heiliger patroon van dienstverlening

Ouderling Patrick Kearon

Bediening is een van de kenmerken van leden van de kerk.

Hoe kunt u uw vermogen om anderen te dienen grootmaken?

28 Verzamel een groep reizigers

In dit uittreksel uit *Heiligen* deel 2 bereiden de eerste leden van de kerk zich voor om naar het westen te trekken.

32 Onder heiligen der laatste dagen

Haar belofte aan een kind is haar tot zegen; gebed leidt tot gemoedsrust in een beproeving; een fijn gevoel na een schokkend moment; zijn volharding leidt tot verlichting.

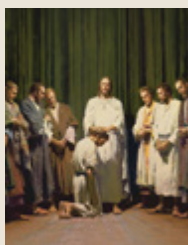
36 Zegeningen van zelfredzaamheid:

Zes stappen voor het krijgen van een baan

Bruno Vassel III

Zes eenvoudige stappen waarmee u een geschikte baan kunt vinden.

Wegleertjes

Op de omslag
Christus ordent de
twaalf apostelen,
Harry Anderson.

Katernen

Jongvolwassenen

42

Uit de ervaringen van **vroegtijdig teruggekeerde zendingen** blijkt dat je deze overgang aankunt **met de hulp van de Heer**.

Jongeren

50

Hij heeft de hulp van de Heer nodig om te studeren; **werken is een bron van vreugde**, geen karwei; jij kunt **een getuige van Christus zijn**; een woestijn wordt een geestelijke oase; een brief is het beste geschenk; en **wat vind je in het Boek van Mormon?**

Kinderen

Vriend

Leer uit liefde **over het evangelie vertellen**. Lees over leden in Cambodja. **Wat betekent een christen zijn** voor jou?

DIGITALE THEMA-ARTIKELLEN

Ontmoediging overwinnen*Zelfredzaamheidsdiensten*

Het leven zit vol moeilijkheden. Maar er is altijd een manier om weer vreugde en hoop te vinden.

Steun bieden aan zendelingen die vervroegd terugkeren*Kevin Theriot, PhD*

Vervroegd teruggekeerde zendelingen hebben onze liefde en ons begrip nodig.

MEER WETEN

In de app Evangeliebibliotheek en op liahona.lds.org kunt u:

- De huidige uitgave lezen.
- Uitsluitend op het internet beschikbare inhoud ontdekken.
- In voorgaande uitgaven zoeken.
- Uw verhalen en opmerkingen insturen.
- U abonneren of een geschenkabonnement geven.
- Uw studie met digitale hulpmiddelen verbeteren.
- Uw favoriete artikelen en video's delen.
- Artikelen downloaden of afdrukken.
- Naar uw favoriete artikelen luisteren.

CONTACT MET ONS OPNEMEN

Stuur uw vragen en opmerkingen via e-mail naar liahona@ldschurch.org.

Dien uw geloofsversterkende verhalen in op liahona.lds.org of stuur ze naar:

Liahona, flr. 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT, 84150-0023, VS

**JULI 2019 JAARGANG 119 NUMMER 7
LIAHONA 18607 120**

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Het Quorum der Twaalf Apostelen: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Verantwoordelijk redacteur: Randy D. Funk

Adviseurs: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Erich W. Kopischke, Lynn G. Robbins

Hoofddirecteur: Richard I. Heaton

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofddirecteur: Adam C. Olson

Assistent-hoofddirecteur: Ryan Carr

Publicatieassistent: Camila Castrillón

Redactieteam: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Fliton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen

Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom: Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Drukvoorbereiding: Joshua Dennis, Ammon Harris

Directeur drukwerk: Steven T. Lewis

Directeur distributie: Troy R. Barker

Vertaling:

Kerkelijk vertaalbureau
Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

Distributie: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement: Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of +49 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 9,20 EURO

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org. De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens,

Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamese en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

© 2019 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Informatie auteursrechten: Tenzij anders aangegeven, kan materiaal uit de *Liahona* voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik (zoals kerkroepingen) worden gekopieerd. Dit recht kan ieder ogenblik ingetrokken worden. Afbeeldingen mogen niet worden gekopieerd indien die beperking bij de afbeelding vermeld staat. Voor vragen over auteursrechten, neemt u contact op met het Intellectual Property

Office, 50 E. North Temple St., FL 13. Salt Lake City, UT 84150, USA; of e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: July 2019 Vol. 119 No. 7. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). **NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES:** Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

GODSDIENST: een zegen voor onszelf en onze omgeving

Geloof en godsdienst maken een belangrijk deel uit van onze identiteit. Ons geloof, en godsdienst in het algemeen, hebben veel invloed op ons dagelijks leven. Uit talrijke onderzoeken naar christelijke kerkgenootschappen en andere godsdiensten is gebleken dat gelovigen gezonder zijn en meer geneigd een bijdrage aan hun omgeving te leveren. De onderstaande bevindingen uit de onderzoeken zijn slechts enkele voorbeelden van de vele manieren waarop godsdienst ons ten goede komt:

Relaties

NOTEN

1. Zie Arthur C. Brooks, *Gross National Happiness: Why Happiness Matters for America – and How We Can Get More of It* (2008), 52.
2. Zie Rodney Stark, *America's Blessings: How Religion Benefits Everyone, Including Atheists* (2012), 4.
3. Zie Robert D. Putnam, *Bowling Alone* (2000), 66–67.
4. Tyler J. VanderWeele, 'Does Religious Participation Contribute to Human Flourishing?' *Big Questions Online*, 14 januari 2017, bigquestionsonline.com.
5. Stark, *How Religion Benefits Everyone*, 4.
6. Brooks, *Gross National Happiness*, 48.
7. Zie Andrew Sims, *Is Faith Delusion? Why Religion is Good For Your Health* (2009), 220.
8. Zie Stark, *How Religion Benefits Everyone*, 4, 106–107, 111.

GODSDIENSTIGE MENSEN:

► ZULLEN EERDER VRIJWILLIGERSWERK VERRICHTEN,¹ AAN LIEFDADIGHEIDSGESTELLINGEN BIJDRAGEN,² EN LID WORDEN VAN CLUBS EN GROEPEN.³

► HEBBEN GEZONDERE 'SOCIALE RELATIES EN STABIELE(RE) HUWELIJKEN' EN GROTE SOCIALE NETWERKEN.⁴

► 'ZE ZIJN EERDER GENEIGD OM TE TROUWEN EN MINDER GENEIGD OM TE SCHEIDEN, [EN] ZIJN TEVREDENER MET HUN HUWELIJKSPARTNER.'⁵

► 'HET IS VOOR 30% WAARSCHIJNLIJKER [...] DAT ZIJ AANGEVEN DAT ZIJ ERG GELUKKIG ZIJN.'⁶

► HEBBEN MINDER LAST VAN DEPRESSIE EN ANGSTSTOORNISSEN.⁷

► LEVEN GEMIDDELD ZEVEN JAAR LANGER DAN MENSEN DIE NIET GODSDIENSTIG ZIJN.⁸ ■

De omgeving

Gezondheid

Iona Wikaira

Kaikohe (Nieuw-Zeeland)

Hoewel ze een moeilijke baan als gevangenvaarder heeft, vindt Iona kracht en blijft ze kalm door haar geloof in Jezus Christus.

CHRISTINA SMITH, FOTOGRAAF

Ik heb gemerkt dat als mensen op je werk weten dat je lid van de kerk bent, ze jou en de kerk respecteren, vooral als ze zien dat je ondanks de omstandigheden trouw aan je normen blijft. Daarom vind ik het belangrijk om als heilige der laatste dagen een goed voorbeeld te zijn.

In elke situatie denk ik: 'Hoe zou de Heiland willen dat ik me gedroeg?' of 'Hoe zou ik volgens Hem moeten reageren?' Ik probeer in alle omstandigheden te doen wat de Heiland van mij verwacht. Dan ben ik veel evenwichtiger en rustiger, zelfs in de chaos van een moeilijke werkomgeving.

MEER TE WETEN KOMEN

President Thomas S. Monson (1927–2018) heeft gezegd hoe belangrijk het is om een voorbeeld voor iedereen in onze omgeving te zijn. Zie [lds.org/go/7197](https://www.lds.org/go/7197).

Zie meer verhalen in de 'Geloofsportretten' op [lds.org/go/18](https://www.lds.org/go/18).

Beginnelsen voor uw bediening

Hoe scheppen we een inclusieve cultuur in de kerk?

Als we in onze wijken en gemeenten rondkijken, zien we mensen die makkelijk hun weg in de kerk lijken te vinden. Wat we niet beseffen, is dat zelfs onder deze mensen velen het gevoel hebben dat ze er niet bij horen. Zo bleek uit een recent onderzoek dat bijna de helft van de volwassenen in de Verenigde Staten zich eenzaam, buitengesloten of van anderen geïsoleerd voelt.¹

Het is belangrijk om het gevoel te hebben dat je erbij hoort. Dat is een fundamentele menselijke behoefte. Als we ons buitengesloten voelen, doet dat pijn. Mensen die buitengesloten worden, kunnen daar verdrietig of boos door worden.² Als we ons ergens niet thuisvoelen, gaan we al gauw op zoek naar een plek die we prettiger vinden. We moeten iedereen in de kerk het gevoel geven dat ze erbij horen.

Anderen erbij betrekken zoals de Heiland dat deed

De Heiland liet perfect zien hoe je anderen waardeert en erbij betreft. Toen Hij zijn apostelen koos, deed Hij dat niet op grond van hun status, rijkdom of het aanzien van hun beroep. Ondanks de minachting van de Joden voor de Samaritanen vond Hij de Samaritaanse vrouw bij de bron belangrijk. Hij getuigde tot haar van zijn goddelijkheid (zie Johannes 4). Hij ziet het hart aan en is geen aannemer des persoons (zie 1 Samuel 16:7; Leer en Verbonden 38:16, 26).

De Heiland heeft gezegd:

‘Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben.

‘Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt’ (Johannes 13:34–35).

Wat kunnen we doen?

Soms zie je niet meteen of iemand zich buitengesloten voelt. De meeste mensen zeggen dat niet – in ieder geval niet heel duidelijk. Maar met een liefdevol hart, de leiding van de

Heilige Geest, en als we erop letten, kunnen we het in de gaten hebben als iemand op de bijeenkomsten en activiteiten van de kerk het gevoel heeft er niet bij te horen.

Waaraan kun je zien of iemand zich buitengesloten voelt:

- Afgesloten lichaamstaal, zoals stijf gevouwen armen of omlaag kijken.
- Achterin of alleen gaan zitten.
- Niet naar de kerk komen of maar af en toe.
- Eerder weggaan van een activiteit of bijeenkomst.
- Niet meedoen met gesprekken of lessen.

Er kunnen ook tekenen van andere emoties zijn, zoals verlegenheid, angst of zich ongemakkelijk voelen. Leden kunnen zich 'anders' voelen als ze net gedoopt zijn, uit een ander land of andere cultuur komen, of onlangs een traumatische ervaring hebben gehad, zoals een scheiding, dood van een familielid of eerder van zending terugkomen.

Wat de reden ook is, we moeten niet aarzelen om in liefde naar ze uit te reiken. Wat we zeggen en wat we doen kan het gevoel geven dat we allemaal welkom en nodig zijn.

**ERVARINGEN
UITWISSELEN**

Stuur ons ervaringen uit uw bediening aan anderen of uit de bediening van anderen aan u. Ga naar liahona.lds.org en klik op 'Submit an Article or Feedback'.

Manieren om inclusief en hartelijk te zijn

- Ga in de kerk niet altijd bij dezelfde mensen zitten.

- Betrek anderen in gesprekken.

- Sta even stil bij wat het betekent als we zeggen dat de kerk voor iedereen is ongeacht hun verschillen. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat dit echt zo is?

- Nodig anderen uit een rol in uw leven te spelen. U kunt ze betrekken bij activiteiten die u nu aan het plannen bent.

- Toon liefde en geef oprechte complimenten.

- Houd geen afstand van mensen omdat ze gewoon niet aan uw verwachtingen voldoen.

- Als u iets unieks aan iemand ziet, wees daar dan in geïnteresseerd in plaats van het te verdoezelen of vermijden.

- Zoek gemeenschappelijke interesses en bouw daarop verder.

- Staar je niet blind op iemands uiterlijk maar probeer de ware mens te zien. (Zie 'Bedienen is anderen zien zoals de Heiland', *Liahona*, juni 2019, 8–11.)

Erbij horen was een zegen

Christl Fechter besloot haar door oorlog verscheurde thuisland te verlaten. In haar nieuwe land sprak ze de taal niet goed en kende ze niemand in haar nieuwe buurt. Aanvankelijk voelde ze zich geïsoleerd en alleen.

Ze was lid van de kerk, dus raapte ze haar moed bij elkaar en bezocht haar nieuwe wijk. Ze was bang dat haar zware accent mensen zou afschrikken of dat ze op haar neer zouden kijken omdat ze alleenstaand was.

Maar ze kwam in contact met anderen die het prima vonden dat ze anders was en haar in hun vriendenkring opnamen. Ze reikten in liefde naar haar uit en al gauw hielp ze flink mee in een jeugdwerkklas. De kinderen accepteerden haar helemaal zoals ze was. Het gevoel dat mensen van haar hielden en haar nodig hadden, versterkte haar geloof en blies haar levenslange toewijding aan de Heer nieuw leven in.

Het is niet altijd eenvoudig om ons op ons gemak te voelen bij mensen die anders zijn dan wij. Maar met wat oefening krijgen we meer oog voor het positieve van het anders zijn en gaan we de unieke inbreng van iedereen waarderen. Zoals ouderling Dieter F. Uchtdorf van het Quorum der Twaalf Apostelen ons voorhoudt, kunnen we dankzij onze verschillen een beter, gelukkiger volk worden: 'Kom, help ons een cultuur van genezing, vriendelijkheid en barmhartigheid jegens al Gods kinderen te scheppen en te bevorderen.'³ ■

NOTEN

1. Zie Alexa Lardieri, 'Study: Many Americans Report Feeling Lonely, Younger Generations More So', *U.S. News*, 1 mei 2018, usnews.com.
2. Zie Carly K. Peterson, Laura C. Gravens en Eddie Harmon-Jones, 'Asymmetric Frontal Cortical Activity and Negative Affective Responses to Ostracism', *Social Cognitive and Affective Neuroscience*, jaargang 6, nr. 3 (juni 2011), 277-285.
3. Ouderling Dieter F. Uchtdorf van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Geloven, liefhebben, doen', *Liahona*, november 2018, 47.

MEER WETEN

Zie voor meer ideeën: 'Het kan beter: anderen zich welkom laten voelen in de kudde', *Liahona*, september 2017.

ER WAT MEE DOEN

Zuster Linda K. Burton, voormalig algemeen ZHV-presidente heeft gezegd: 'Eerst kijken, dan dienen' (*Liahona*, november 2012, 78). Door deze raad te volgen, worden onze wijken en gemeenten plaatsen waar iedereen welkom en nodig is. Hier zijn wat extra ideeën die u kunt overwegen:

- Als we de kerk binnenlopen, kunnen we **rondkijken om te zien** aan wie de Heer wil dat we die dag onze vriendschap aanbieden.
- Soms gaan we mensen uit de weg die anders zijn of het moeilijk hebben omdat we bang zijn dat we iets verkeers zullen zeggen. Daardoor kunnen ze zich buitengesloten voelen en zich afvragen waarom niemand iets tegen ze zegt. **Ga bij ze zitten, toon liefde en stel oprechte vragen.** Informeer naar hun problemen en vraag hoe u kunt helpen.
- In onze toespraken en zondagse lessen kunnen we **voorbeelden geven van mensen en gezinnen die in uiteenlopende situaties** het evangelie naleven en de zegeningen ervan ontvangen.
- Als leerkrachten leden met **verschillende leeftijden, nationaliteiten en gezinssituaties** bij de les betrekken, is dat voor iedereen zeer waardevol. Er valt veel te leren van al die trouwe leden van de kerk die andere dingen hebben meegemaakt dan wij.
- Leerkrachten kunnen een veilige plek creëren waar iedereen kan vertellen hoe hij of zij het evangelie beleeft. Als iemand iets vertelt, kan de leerkracht daar **positief op reageren**. De leden zullen dan eerder geneigd zijn om te vertellen wat er in ze omgaat.

Wij zijn getuigen: de twaalf apostelen vandaag

Hedendaagse apostelen vertellen over hun heilige roeping.

Sarah Jane Weaver en Jason Swensen

Church News

Sedert De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen 189 jaar geleden werd opgericht, zijn 102 mannen geroepen om te dienen als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen. Hoewel de Heer in de loop der jaren veel aan de kerk heeft veranderd, zijn de kerntaken van een apostel dezelfde gebleven.

In zijn kantoor bij Temple Square sprak president M. Russell Ballard, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, over de geestelijke opdracht van de apostelen om wereldwijd van de Heiland getuigen. Hij vertelde ook over hun speciale band met zendingen, en over het verkeerde beeld dat mensen vaak van ‘een apostel, ziener en openbaarder’ hebben. Toen ik president Ballard vroeg of hij het een goed idee vond als ik voor dit artikel met andere leden van het Quorum der Twaalf Apostelen zou praten, antwoordde hij meteen: ‘Ja. Met allemaal.’

Goed afgestemd

De hedendaagse apostelen krijgen met ernstige problemen te maken. Zij behartigen het welzijn van wijken over de hele wereld, waar mensen kampen met politieke onrust, het verval van het gezin, meedogenloze druk van sociale media en economische onzekerheid. Het is belangrijk dat de apostelen de problemen en omstandigheden van de leden begrijpen.

Als kerkleiders moeten de apostelen de mensen en hun omstandigheden leren kennen om hen beter te kunnen dienen.

‘We moeten weten wat er in het leven van mensen omgaat’, zegt ouderling Ulisses Soares. ‘De apostelen moeten voortdurend bijleren, vragen stellen, en inspiratie en openbaring ontvangen.’

Het is belangrijk om op de hoogte te blijven van wat de leden meemaken, maar het is nog belangrijker dat de apostelen nauwkeurig naar de leidende stem van de Heer luisteren en zijn wil doen, aldus president Ballard. ‘Dit is de kerk van de Heer, en het is van het grootste belang dat we weten hoe Hij wil dat we zijn koninkrijk op aarde aansturen’, zegt president Ballard.

Bijzondere getuigen

Hoe meer de apostelen over hun roeping praten, hoe duidelijker het wordt dat administratie niet hun grootste bekommernis is. Hun belangrijkste verantwoordelijkheid is nog steeds precies dezelfde als voorheen: ze zijn ‘bijzondere getuigen van de naam van Christus in de gehele wereld’ (Leer en Verbonden 107:23).

De laatste instructie van de Heiland aan zijn apostelen (zie Mattheüs 28:19–20) was: ‘Ga heen, onderwijs, getuig, doop, sticht en versterk zijn kerk’, aldus president Ballard.

De opdracht van de huidige apostelen is niet anders. ‘Wij zijn in de eerste plaats, de hele tijd, getuigen dat de Heer Jezus Christus werkelijk bestaat’, zegt ouderling David A. Bednar. ‘Wij zijn geen bureaucraten. Wij zijn dienaars in het evangelie van Jezus Christus.’

Apostelen hebben de taak ‘als reizende getuigen’ ‘overal ter wereld’ heen te gaan, aldus ouderling Jeffrey R. Holland. ‘We willen dat zelfs de gemeente die het verst weg op de kaart ligt, voelt dat zij een hechte band met de profeet van de Heer heeft.’ ‘Er wordt vaak gezegd: “Door de kerk is de wereld klein.” Wij hopen dat dit met betrekking tot het contact met apostelen altijd zo zal blijven.’

Iedere ring bereiken

Ouderling Quentin L. Cook legt uit dat er geen vier jaar voorbijgaan zonder dat elke ring en wijk, elk district en elke gemeente van de kerk door een lid van de Twaalf wordt bezocht. Dat lid vergadert dan met de plaatselijke leiders en geeft ze instructies over profetische prioriteiten.

‘Leiderschapsconferenties bieden ons de gelegenheid om onder leiding van het Eerste Presidium gehoor te geven aan het leerstellige mandaat om ‘de kerk op te bouwen en al haar aangelegenheden onder alle natiën te regelen’ (zie Leer en Verbonden 107:34)’, zegt hij.

Dankzij deze rijke en uiterst leerzame ervaringen met leden van het Quorum der Twaalf Apostelen kunnen plaatselijke leiders meer gerichte beslissingen nemen om hun leden in moeilijke tijden aan te moedigen en te steunen’, aldus ouderling Bednar.

‘Overall waar we gaan, voelen we de goedheid van de leden’, zegt ouderling Gerrit W. Gong. ‘We komen te weten wat ze meemaken en ontwikkelen meer begrip door als

quorum te bespreken wat er in de wereld en met verschillende groepen in de kerk gebeurt.’

Door leiderschapsconferenties bij te wonen ‘hebben we het voorrecht om fantastische, lieve mensen te ontmoeten’, aldus ouderling Cook. ‘We bezoeken ze thuis, en we hebben de kans om ze te dienen. [...] De heiligen dienen, dat raakt ons het diepst. We worden door de Heilige Geest en de Heiland geleid, en we gebruiken kennis die we uit ervaring hebben opgedaan, en soms zijn die ervaringen te heilig om over te praten’, zegt hij.

Die ene dienen

President Ballard dient al 43 jaar als algemeen autoriteit, waarvan meer dan 30 jaar in het Quorum der Twaalf Apostelen. Uit hoofde van zijn roeping heeft hij bijna alle landen ter wereld bezocht en heeft hij ontelbare leden en zendingen persoonlijk kunnen dienen. Miljoenen mensen hebben naar zijn toespraken tijdens algemene conferenties en devotionals geluisterd. Maar hoewel hij een wereldwijde

Het woord apostel komt uit het Grieks en betekent 'iemand die uitgezonden is'. Net als vroeger zegt de Heiland tegen zijn apostelen: 'ga heen in heel de wereld' (Markus 16:15–16).

eerbied en het respect dat de leden van de kerk voor het ambt van de apostel hebben.'

Ouderling Rasband vertelt dat hij bij zijn ordening tot apostel de volgende instructie kreeg: 'Wij roepen u als bijzondere getuige van de naam van Christus in de hele wereld [...] altijd en onder alle omstandigheden'. Die woorden kwamen letterlijk in zijn ordening voor: 'altijd en onder alle omstandigheden'.

Een belangrijke band

De apostelen hebben een heilige band met de meer dan 70.000 voltijdzendingen van de kerk. Ze zijn zelfs van elkaar afhankelijk.

Het woord *apostel* komt uit het Grieks en betekent 'iemand die uitgezonden is', legt ouderling Dale G. Renlund uit. Denk maar aan de belangrijke opdracht van de Heer aan zijn oorspronkelijke apostelen: 'Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen. Wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden' (Markus 16:15–16).

De Twaalf geven gehoor aan dat gebod door 'zich rechtschapen in te zetten' voor het zendingswerk en de boodschap van het evangelie te verkondigen, aldus president Ballard.

Net als Paulus van weleer bidden de hedendaagse apostelen om te weten welke zendingstaken ze aan anderen kunnen delegeren. En net als apostelen worden zendingen naar plekken over de hele wereld gestuurd om het evangelie van Christus te prediken. 'De Twaalf gebruiken de sleutels die ze bezitten om hen aan zendingengebieden toe te wijzen', vertelt ouderling Bednar. 'Wij zijn dus degenen die hen uitsuren.'

De Heer blijft de touwtjes van het zendingswerk in handen houden. Hij verleent zijn levende apostelen, die om de beurt in de Leidinggevende raad voor het zendingswerk zetelen, het gezag om zijn wil aan de voltijdzendingen in het veld duidelijk te maken. Die administratieve taken hebben wel wat meer om het lijf dan alleen maar 'de boel draaiende houden', aldus ouderling Bednar. De apostelen bezitten de

verantwoordelijkheid heeft, kan hij dankzij de Heilige Geest voeling hebben met personen en ze afzonderlijk tot zegen zijn. Hij legt uit dat deze schijnbare paradox de manier is waarop de Heiland werkt. 'Ik krijg soms brieven van mensen die zeggen: "Ik zat in een bijeenkomst, en u zei iets wat mijn leven heeft veranderd." Dat is de macht van de Heilige Geest. De Heer bestuurt zijn kerk tot in de kleinste details.'

Ouderling Bednar zegt: 'De bediening van apostelen wordt gekenmerkt door "ontelbare fijne, eenvoudige ervaringen met kerkleden over de hele wereld". 'De Heer stuurt een lid van het Quorum der Twaalf naar een bepaalde plek op een bepaald moment, en daar maken we kennis met trouwe heiligen der laatste dagen en anderen die het moeilijk hebben, of die behoefte hebben aan troost en bemoediging. God bewerkstelligt die ontmoetingen', aldus ouderling Bednar.

Ouderling Ronald A. Rasband zegt dat hij na zijn roeping als apostel beseftte dat hij na elke activiteit meer tijd moest incalculeren om met kerkleden en anderen te praten. 'Het heeft niets met mij te maken. Het heeft te maken met de

President Ballard in Spanje

Ouderling Holland in Engeland

Ouderling Uchtdorf in Rusland

priesterschapssleutels voor de vergadering van Israël. ‘Wij zorgen voor een geestelijk overzicht en leiding zodat het werk wordt uitgevoerd zoals de Heer dat wil’, zegt hij.

Ouderling Dieter F. Uchtdorf zit de Leidinggevende raad voor het zendingswerk van de kerk voor. Op zijn bureau staat een bronzen beeldje van twee zendelingen die keihard fietsen, wellicht om niet te laat op een afspraak te komen. Telkens als hij naar dat beeldje kijkt, wordt hij getroffen door de onverbreekelijke band tussen de apostelen en de zendelingen. ‘Ieder van de 70.000 zendelingen verleent een heilige dienst, en is door middel van een brief van de profeet van God door de Heer geroepen om een afgezant van de Heiland te zijn. Zij zijn het verlengde van de Twaalf.’

‘Als we ook maar even tijd hebben, gaan we met ze praten’, zegt president Ballard. ‘We beantwoorden hun vragen. We proberen ze te helpen zodat ze kinderen van onze hemelse Vader kunnen vinden, onderwijzen, dopen en steunen.’

Beide groepen werken samen om de blijde boodschap van het evangelie over de hele wereld uit te dragen. ‘We beschouwen de voltijdzendelingen als onze collega’s’, zegt ouderling D. Todd Christofferson.

Misvattingen

Hoewel sommige buitenstaanders denken dat de kerk wordt gerund als een bedrijf, zijn apostelen ‘geen businessmanagers, verre van dat’, aldus ouderling Gary E. Stevenson. ‘De taak van een apostel van de Heer Jezus Christus is werkelijk van een diennende, herderlijke aard.’ Onze rol als getuige van Jezus Christus voor de wereld ‘bepaalt wat we moeten doen en wie we zijn’.

Ouderling Neil L. Andersen zegt dat er in het Quorum der Twaalf Apostelen geen fracties of machtscentra zijn. Er wordt

niet gelobbyd. ‘We verschillen van mening’, maar ‘er staat nooit een ego in de weg’.

De Heer zet een groep mensen uit verschillende beroepen en van verschillende pluimage bij elkaar, aldus ouderling Andersen. Maar ‘ze hebben hetzelfde getuigenis van de Heiland en zijn allen nederig. Ze streven niet naar status. Ze willen niet per se de slimste zijn. Daar kan de Heer iets mee doen. Ik heb nog nooit iemand [van de Twaalf] kwaad zien worden, en er is nog nooit iemand beledigd.’

Nederigheid is volgens ouderling Uchtdorf het kenmerk bij uitstek van apostelen. Dankzij hun roeping worden ze op vrijwel al hun reizen herkend, ‘maar we weten dat het niet om ons gaat; het gaat om Hem. We zijn afgezanten van Hem. [...] Het gaat om zijn grootheid.’

Wij worden allen geroepen om te dienen

Na de dood en opstanding van de Heiland onderwees Hij zijn discipelen veertig dagen lang, waarna Hij ten hemel is

Ouderling Christofferson in Mexico

Ouderling Bednar in Peru

Ouderling Cook in Argentinië

opgevaaren. Door het verraad en de dood van Judas Iskariot was er een leemte ontstaan in het Quorum der Twaalf Apostelen. De leden van het quorum kwamen bijeen en vroegen de Heer om raad.

Twee mannen, Barsabas en Matthias, werden voorgesteld, en de apostelen baden tot de Heer: 'wijs van deze twee er een aan, die U uitgekozen hebt, [...] en het lot viel op Matthias' (zie Handelingen 1:23–26).

Nu geldt hetzelfde als toen: 'als apostel worden geroepen is geen prestatie of roemrijke daad', legt ouderling Renlund uit. 'Het is geen roeping die je kunt verdienen. In Handelingen hoofdstuk 1 werd Matthias door God gekozen boven Barsabas. God heeft niet gezegd waarom. Maar we moeten beseffen dat Barsabas een even groot getuigenis van de Heiland en zijn opstanding had als Matthias.'

Hij legt uit dat God de keuze had gemaakt. 'Als Barsabas zijn roeping vervulde, zou zijn beloning hetzelfde

als die van Matthias zijn, vooropgesteld dat hij zijn roeping grootmaakte.'

Net zoals Barsabas' getuigenis gelijkwaardig aan Matthias' getuigenis was, mag en kan ieder kerklid 'een apostolische band met de Heer ontwikkelen', zegt president Ballard.

De Heer en de kerk dienen is 'een voorrecht en een zegen. Het is een eer', aldus ouderling Uchtdorf. 'De Heer toont zijn liefde voor ons, en wij kunnen de Heer onze liefde tonen door te doen wat Hij van ons vraagt.'

Een heilige ervaring

Ouderling Andersen vertelt dat deel uitmaken van een reizende hoge raad een heilige ervaring is. 'Als wij ons getuigenis geven, dringt dat getuigenis, mede door onze ordening, tot in het hart van de mensen door.'

Ouderling Christofferson zegt dat hij zich bij het begin van zijn bediening als apostel overweldigd voelde door verwachtingen die hij zichzelf oplegde. Maar toen ontving hij van de Heer een eenvoudige boodschap: 'Denk niet aan jezelf en aan wat mensen van jou vinden, of ze onder de indruk of teleurgesteld zijn of wat dan ook. Concentreer je alleen op wat Ik hun door jou wil geven. Concentreer je op wat Ik hun door jou wil vertellen.'

Toen ouderling Christofferson jaren geleden op bezoek was in Mérida (Venezuela), kreeg een 7-jarig jongetje hem door het raam in de gaten. Het jongetje begon te roepen: 'El Apostol, el Apostol!' ('De apostel, de apostel!').

'Dat is een eenvoudig voorbeeld, maar het geeft aan hoeveel waardering zelfs kinderen voor de roeping hebben', zegt hij. 'Het gaat niet om de mens achter de roeping. Die jongen had waardering gekregen voor de roeping en waar ze voor staat.' ■

Ouderling Andersen in Brazilië

Kerkleden die besluiten de twaalf apostelen te ondersteunen, tonen hun vertrouwen in de plechtige belofte van gehoorzaamheid aan de Heiland die elke apostel heeft afgelegd.

Hoe kunnen we onze leiders steunen?

Sarah Jane Weaver en Jason Swensen

Kerknieuws

In de trieste periode in oktober 2017 nadat een brand hele woonwijken in Sonoma County (Californië, VS) had verwoest, reisde ouderling Ronald A. Rasband van het Quorum der Twaalf Apostelen naar de getroffen gebieden om de leden van de kerk een hart onder de riem te steken.

Zijn missie was er een van bediening. Hij en zuster Melanie Rasband troostten de uitgeputte leden in hun kerkgebouwen en bij hun verkoolde huizen.

En waar hij ook kwam, daar kwamen de leden hem de hand schudden. Het was een gebaar van waardering. Ze bedankten de apostel voor zijn steun. Maar iedere handdruk bracht ook een andere boodschap over: ‘Ik steun u.’

Een daad van geloof

Ouderling Gary E. Stevenson zegt dat steunverlening een heilige daad is die de leden van de kerk met hun kerkleiders verbindt. Met meer dan 16 miljoen leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zullen relatief weinig kerkleden ooit de kans krijgen om een apostel persoonlijk te spreken of de hand te schudden. Maar president M. Russel Ballard, waarnemend president van het Quorum der Twaalf, zegt dat ieder lid de gelegenheid voor persoonlijk contact met deze en andere kerkleiders heeft door zijn of haar formele steunverlenende stem en dagelijkse ondersteunende daden.

‘Wij verlenen steun door het opheffen van onze arm maar ook door ons hart en onze daden’, zegt ouderling Gerrit W. Gong. ‘We steunen onze kerkleiders net zo als we elkaar steunen. We weten dat we ons daartoe verbonden hebben.’

Voor de apostelen bidden is en blijft volgens ouderling Ulisses Soares een steunverlening van onschatbare waarde. ‘Wij zijn gewone mensen en God heeft ons tot een opdracht geroepen die ons eigen vermogen te boven gaat. Maar we hebben het gevoel dat we het kunnen doordat mensen voor ons bidden.’

En hij voegt hieraan toe dat geloof aan steunverlening voorafgaat en erop volgt. ‘Door de apostelen te steunen helpt u de Heiland om zijn werk te volbrengen. Mede door uw geloof kan de Heer datgene tot stand brengen wat Hij door zijn profeten en openbaarders bekendmaakt.’

‘Ik vind het beeld en de symboliek van de arm in een rechte hoek erg mooi’, zegt ouderling Jeffrey R. Holland. Hij legt uit dat de steun van de kerkleden voor de apostelen geestelijk vergelijkbaar is met het ontvangen van goede voeding. ‘Iedere stem telt en we zien naar iedere helpende hand uit. Niemand hoeft alleen in de kerk te dienen, wat onze roeping ook is.’

Ouderling Rasband in India; ouderling Stevenson in Hongkong; ouderling Renlund in Brazilië; ouderling Gong in Sjanghai (China); ouderling Soares bij de Brigham Young University

Al jarenlang een gebruik

Steunverlening aan apostelen is een gebruik dat dateert uit de tijd van de herstelling van het evangelie van Jezus Christus. Vanaf dag één werd de heiligen gevraagd om in te stemmen met de roeping van leiders en hen in die roeping te steunen.

Op 6 april 1830 kwamen Joseph Smith en zijn pas gedoopte volgelingen bijeen in een blokhut van Peter Whitmer sr., in Fayette, Seneca County (New York, VS).

Joseph stond op en vroeg de aanwezigen of zij wensten dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen georganiseerd werd.

Met het beginsel van eenstemmigheid als uitgangspunt staken de nieuwe leden hun hand op en brachten een eenparige stem uit. Vervolgens stemden zij erin toe om Joseph Smith en Oliver Cowdery als hun leraren en geestelijke raadslieden te aanvaarden.

‘Lidmaatschap in de kerk is een heel persoonlijke aan gelegenheid’, zegt ouderling Holland. ‘Iedere persoon telt. Daarom functioneren we op basis van eenstemmigheid. We willen dat iedereen een mening heeft en zich uit, en dat we eensgezind voorwaarts gaan.’

Voor ons allen een verheffende daad

Ouderling Dale G. Renlund verklaart dat leden van het Quorum der Twaalf Apostelen bij het aanvaarden van hun roeping als apostel ‘verplicht worden’ om de wil van de Heer te doen. Wanneer leden besluiten om de Twaalf steun te verlenen, tonen ze daarmee hun vertrouwen in de plechtige gelofte van gehoorzaamheid aan de Heiland van iedere apostel.

Ouderling Quentin L. Cook legt uit dat heiligen der laatste dagen die hun steun verlenen aan een enkele apostel tegelijkertijd het Quorum als geheel steun verlenen.

Volgens ouderling Cook verheft die heilige stemming de apostelen en is hen tot zegen, maar verheft zij de steunverleners ook. ‘Zij ontvangen daardoor macht, zegeningen en leiding.’

De conclusie: net zoals de leden die zwaar door de Santa Rosa branden getroffen waren, hun steun aan ouderling Rasband aanboden, zo worden leden over de hele wereld geestelijk gesterkt door ieder lid van de Twaalf te steunen. ■

Ons voortgaande erfgoed van pioniers

In juli 1847 trok de eerste groep pioniers de Salt Lake Valley in, nadat ze door het Amerikaanse westen hadden getrokken, op zoek naar een nieuw thuis waar ze de Heer zonder vervolging konden aanbidden. Veel kerkleden in Noord-Amerika kunnen hun erfgoed naar deze pioniers terugleiden. Maar voor de meeste leden van de kerk over de hele wereld is hun erfgoed van pioniers elders begonnen. Sommigen hebben ouders of grootouders die lid van de kerk zijn geworden, of soms waren zijzelf de eerste in hun familie, omgeving of land die het evangelie aanvaardde.

Nu we deze maand onze voorouders die pionier waren in Amerika, gedenken, kunt u zichzelf afvragen: waar is mijn erfgoed van geloof begonnen? Welke offers moesten de pioniers in mijn familie brengen om hun leven aan de kerk toe te wijden? Hoe kan ik hun erfgoed eren en uitdragen? Hoe kan ik anderen duidelijk maken dat ze hun pioniersvoorouders moeten eren? ■

EEN ERFGOED VAN GELOOF

'We moeten ervoor zorgen dat het erfgoed van geloof

dat we van [de pioniers] hebben ontvangen, nooit verloren gaat. Laat hun heldhaftige leven ons hart beroeren, vooral het hart van de jongeren. Dan zal het vuur van het getuigenis en de standvastige liefde voor de Heer en zijn kerk in ons aangewakkerd worden, net zoals in die getrouwe pioniers.'

President M. Russell Ballard, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Faith in Every Footstep', *Ensign*, november 1996, 25.

Van linksboven met de klok mee:

Vrouw die het Boek van Mormon en een mand met bloemen vasthoudt, Jubal Aviles Saenz

Nu al aan de eeuwigheid bouwen, Sylvia Huege de Serville

Word wakker en doe uw pronkgewaden aan, Natalie Ann Hunsaker

Het bezoek, Chu Chu

* *Joseph William Billy Johnson: de Here gewijd*, Emmalee Rose Glauser Powell

Als gezin lezen, Jose Manuel Valencia Arellano

Onderweg stoppen, Carmelo Juan Cuyutupa Cannares

De vrucht van vreugde, Nanako Hayashi

*Behalve waar anders aangegeven, * kunnen deze en andere afbeeldingen uit de internationale kunstwedstrijd van het museum voor kerkgeschiedenis online op lds.org/go/71921 bekeken worden.*

MEER OVER DE PIONIERSTEWETEN KOMEN

Om meer over de geschiedenis en de pioniers van de kerk in uw land te weten te komen, gaat u naar: history.lds.org/ GlobalHistories.

**Ouderling
Patrick Kearon**
van het Presidium
der Zeventig

Een heiliger patroon van DIENSTVERLENING

Mogen we de levende Christus steeds bereidwilliger en doeltreffender volgen, doordat we ernaar streven om zijn ware discipelen te worden door naar zijn voorbeeld te bedienen.

Toen ik 15 à 16 jaar was, was ik erg egocentrisch en had ik, net als veel andere tieners, met gevoelens van onzekerheid en kwetsbaarheid te kampen. Ik voelde me verloren, verlegen en onhandig. En het feit dat ik op een internaat in een verlaten Engelse kuststreek zat terwijl mijn ouders ver weg in Saoedi-Arabië woonden, hielp niet. Zweinstein onder Sneep zou een verademing geweest zijn.

Slecht weer was aan de kust schering en inslag, maar eens raasde er in de winter een hevige storm met orkaanachtige rukwinden vanaf de Ierse Zee. De overstroming trof ongeveer vijfduizend huizen in de omgeving. De bewoners zaten zonder elektriciteit, verwarming of verlichting, en hadden bijna geen eten meer.

Toen het water begon te zakken, stuurde de school ons om met de schoonmaak te helpen. Ik stond versteld dat ik zo'n omvangrijke natuurramp van dichtbij meemaakte. Overal water en modder. De mensen wier huis overstroomd was, zagen er lijkbalek en uitgemergd uit. Ze hadden dagenlang niet geslapen. Mijn medeleerlingen en ik brachten met water doortrokken spullen naar de bovenverdieping en verwijderden tapijt dat door de overstroming vernield was.

De kameraadschap die ontstond verbaasde me. Het was een geweldig, fijn gevoel tussen mensen die zich in barre omstandigheden eensgezind voor iets goeds inzetten. Later viel het me op dat de onzekerheid die mijn tienergedachten gewoonlijk domineerde, verdween toen ik aan dit grote werk ten behoeve van onze burens deelnam.

De ontdekking dat anderen helpen het middel tegen mijn neerslachtige, egocentrische gemoedstoestand was, had me moeten veranderen. Ik veranderde echter niet doordat die ontdekking niet tot in mijn hart doordrong en doordat ik niet diep genoeg over deze gebeurtenis nadacht. Dat inzicht kwam pas later.

De oproep tot bediening

Ik moest hier tijdens de aprilconferentie van 2018 aan denken door de herhaalde oproep om te dienen zoals de Heiland dient – en dat uit liefde te doen, in het besef dat wij allemaal kinderen van onze hemelse Vader zijn.

We dienen niet omdat onze inspanningen geregistreerd en geteld worden, maar omdat we van onze hemelse Vader houden en door een hoger, edeler doel gemotiveerd worden; wij willen onze vrienden helpen om het pad terug naar Hem te vinden en op dat pad te blijven. We hebben onze naasten lief en dienen hen zoals Jezus dat zou doen. We proberen echt andermans situatie te verbeteren en zijn of haar lasten te verlichten. Daaruit vloeien vreugde en blijvende voldoening voor zowel de gever als de ontvanger voort, want hierdoor laten we blijken dat we van oneindige waarde in Gods ogen zijn en dat Hij voor eeuwig van ieder van ons houdt.

‘Een kenmerk van de ware en levende kerk van de Heer is dat zij zich altijd georganiseerd en gericht zal inzetten om Gods kinderen en hun gezin te dienen,’ aldus president Russel M. Nelson. ‘Omdat het zijn kerk is, dienen wij als zijn dienstknechten het individu, net als Hij dat deed. Onze bediening is in zijn naam, met zijn macht en gezag, en met zijn liefde.’¹

Ik weet dat we onszelf zullen vergeten als we aan de oproep tot bediening gehoor geven; dat we meer geloof, vertrouwen en geluk zullen hebben; en onze zelfzucht en de leegte en neerslachtigheid die ermee gepaard gaan, zullen overwinnen.

Bediening verandert ons

Het mooie aan dit soort bediening is dat anderen erdoor geholpen worden, en dat wij erdoor veranderen omdat we ons niet op onze zorgen,

angsten en twijfels concentreren. Aanvankelijk leidt anderen dienen ons slechts van onze problemen af, maar dat verandert al snel in iets groters en mooiers. We beginnen bijna zonder het te merken licht en vrede te ervaren. We ontvangen rust, warmte en troost. En we ervaren vreugde die we op geen enkele andere manier kunnen krijgen.

President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft dat als volgt uitgelegd: ‘Het overvloedige leven dat in de Schriften wordt genoemd, is de geestelijke som die we krijgen door onze dienstbaarheid aan anderen te vermenigvuldigen en onze talenten in dienstbaarheid aan God en de mens te investeren.’ Hij voegde eraan toe: ‘We krijgen meer inhoud als we andere mensen dienen. Het is dan echt makkelijker om onszelf te “vinden” omdat er zo veel meer van ons te vinden is!’²

Een oproep van de Meester

Toen de Heiland Petrus, Andreas, Jakobus en Johannes riep, veranderde hun focus onmiddellijk: ‘Zij lieten meteen de netten achter en volgden Hem’ (Mattheüs 4:20).

Maar nadat de Heiland hun op de wreedst mogelijke manier ontnomen was, keerden ze terug naar wat ze kenden, namelijk vissen. Toen ze op een keer tevergeefs aan het vissen waren, verscheen de Heiland aan hen.

‘En Hij zei tegen hen: Werp het net uit aan de rechterkant van het schip en u zult vinden. Dus wierpen zij het uit en zij konden het niet meer

trekken vanwege de grote hoeveelheid vissen' (Johannes 21:6).

Hij deed dit niet alleen om te tonen dat Hij zijn macht niet verloren had, maar ook om krachtig aan te geven dat ze op de verkeerde plek en naar de verkeerde dingen op zoek waren. Toen ze daarna samen op de oever vis aan het eten waren, vroeg de Heiland Petrus drie keer of hij Hem liefhad. Petrus antwoordde Hem telkens met toenemende bezorgdheid van wel. Na elk antwoord van Petrus, vroeg Jezus hem zijn schapen te hoeden. (Zie Johannes 21:15–17.)

Waarom vroeg de Heiland Petrus drie keer of hij Hem liefhad? Jezus had hem al eens geroepen om Hem te volgen. Petrus had toen meteen gereageerd en het vissen opgegeven. Maar toen Jezus weg was, rouwde Petrus. Hij was verdwaald. Hij keerde terug naar het enige dat hij kende: de visvangst. Jezus wilde dat Petrus Hem deze keer echt hoorde en de ernst van zijn oproep inzag. Petrus moest begrijpen wat het inhield om een discipel of volgeling van de herren Christus te zijn, ook al was Hij niet meer bij hen.

Wat verwachtte de Heer van Petrus? Dat hij zijn schapen, zijn lammeren hoedde. Dat werk moest hij verrichten. Petrus gaf gehoor aan de vriendelijke, directe oproep van zijn Meester. De senior apostel wijdde de rest van zijn leven moedig en onverschrokken aan de bediening waartoe hij was geroepen.

Begin met een gebed

Er is nu ook een senior-apostel op aarde. President Nelson roept u en mij op om Jezus' schapen te hoeden. Ondanks alle afleidingen en bijzaken die om onze aandacht schreeuwen, is het onze taak aan deze oproep *gehoor te geven* en te *handelen* – om echt iets te doen, iets voor iemand te betekenen en te veranderen.

Misschien vraagt u zich af hoe u met uw bediening moet beginnen.

Begin met een gebed. President Nelson heeft ons aangespoord 'om [onze] huidige geestelijke grenzen om persoonlijke openbaring te ontvangen te verleggen.'³ Vraag uw Vader in de hemel wat u kunt doen en voor wie. Geef gehoor aan de ingevingen die u ontvangt, ook al lijken ze u onbelangrijk. Geef er gehoor aan. Elke kleine vriendelijke daad zorgt ervoor dat we aan anderen denken en brengt zegeningen voort. Het kan een leuk sms'je zijn aan iemand die er geen verwacht. Het kan een bloem, wat koekjes of een vriendelijk woord zijn. Het kan ook zijn: iemands tuin onder handen nemen, de was doen, een auto wassen, gras maaien, sneeuw ruimen, of een luisterend oor bieden.

Zuster Bingham, algemeen ZHV-presidente, heeft gezegd: 'Soms denken we dat alleen grootse en heldhaftige daden "tellen" als dienstbetoon.

Eenvoudige daden kunnen echter een diepgaand effect op anderen – en op onszelf – hebben.⁴

Misschien vindt u het moeilijk om de eerste stap te zetten omdat u zeker weet dat u geen tijd hebt of toch niets kunt betekenen. Maar u zult versteld staan van wat iets kleins teweeg kan brengen. President Nelson biedt ons een hoger en heiliger patroon van dienstverlening. Geven we gehoor aan zijn oproep, dan ontdekken we hoeveel voldoening, vrijheid en rust dat ons geeft, en dat we anderen kunnen troosten en helpen om te veranderen.

Soms, bijvoorbeeld als we een zending vervuld hebben, kunnen we in de verleiding komen om te zeggen: 'Gelukt. Laat nu een ander dienen. Ik ga even op mijn lauweren rusten.' Maar ware bediening kent geen rust. Het is een manier van leven. We kunnen vakantie of een pauze van onze werkzaamheden nemen om te rusten en ons te herbronnen. Maar we nemen geen pauze van onze taak om de schapen van de Heer te hoeden en van elkaar te houden zoals Hij van ons hield.

Bediening in de wereldwijde kerk

Ik ben erg trots dat ik lid ben van een kerk die het beginsel van bediening toepast. Onze leden hebben alleen al in 2017 ruim zeven miljoen

uur gewijd aan het telen, oogsten en verdelen van voedsel voor de armen en behoeftigen. De kerk voorzag een half miljoen mensen van schoon drinkwater. 49.000 mensen in 41 landen ontvingen een rolstoel. Vrijwilligers boden in 40 landen oogheelkundige zorg en brillen, en leidden 97.000 oogheelkundige zorgverleners op. 33.000 zorgverleners werden in 38 landen in de zorg voor moeders en pasgeborenen opgeleid. En dan hebben we het nog niet over Helpende Handen gehad, waarbij honderdduizenden kerkleden de afgelopen jaren miljoenen uren werkzaam geweest zijn. Leden van De Kerk van Jezus Christus helpen mensen die lijden onder allerlei rampen, en knappen hun buurt en gemeenschap op.

JustServe, een nieuw initiatief van de kerk, heeft lijsten met gelegenheden voor dienstbetoon. Het heeft al ruim 350.000 geregistreerde vrijwilligers die gedurende miljoenen uren in hun plaatselijke gemeenschap geholpen hebben.⁵

Dit is een kerk van actie. Dit is wat we doen. Dat is wat u doet. Laat dit een kenmerk zijn van wie u bent.

Drie soorten dienstverlening

Ik wil graag drie soorten dienstverlening toelichten waaraan ieder van ons kan deelnemen.

1. De dienstverlening die in de kerk als taak van ons gevraagd wordt. We streven een bediening na die gekoesterd, maar niet geregistreerd wordt. Daarbij denken we aan de ons toegewezen gezinnen, bidden voor hen en helpen hen.

2. De dienstverlening waarvoor we zelf kiezen. Dit is een uitbreiding van de eerste soort en maakt deel uit van onze dagelijkse bezigheden en interacties, als we er bewust naar streven om onszelf weg te cijferen en aan anderen te denken. Hierbij hoort geen formele toewijzing; onze motivatie is het voorbeeld van Christus. We beginnen met meer vriendelijkheid en attentheid voor de mensen om ons heen.

3. Publieke dienstverlening. Raak zo mogelijk betrokken bij de politiek met de bedoeling om personen en gemeenschappen op te bouwen. Mijd de politieke stamcultuur die in gemeenschappen, landen en werelddelen zo gepolariseerd, fanatiek en destructief geworden is. Sluit u aan bij andere politici die zich, in hun invloedssfeer en daarbuiten, rond gemeenschappelijke doelen scharen om mensen in nood te helpen. U kunt op allerlei maatschappelijke vlakken oproepen tot evenwicht, redelijkheid en eerlijkheid. Uw bijdrage is in dit soort maatschappelijk engagement steeds nadrukkelijker nodig.

We kunnen onze eigen wereld veranderen

Als we het nieuws lezen, hebben we soms het gevoel dat de wereld steeds verder wegzakt. Door dagelijks kleine en grote daden te verrichten, kunnen we onze eigen wereld en die van de mensen om ons heen veranderen. Als u uw naasten dient en samen *met* uw naasten uw gemeenschap dient, zult u vriendschap sluiten met mensen die ook willen helpen. Dat zullen sterke vriendschappen zijn die een brug slaan tussen culturen en geloofsovertuigingen.

Als u gehoor geeft aan de oproep om naar het voorbeeld van Jezus te bedienen, ondergaat u een verandering. Dan wordt u steeds onzelfzuchtiger. U ervaart de vreugde die uit bedienen naar het voorbeeld van de Heiland

voortvloeit, en laat uw zorgen, onzekerheden en neerslachtigheid vanwege uw tekorten los.

Misschien is er een persoon of idee in u opgekomen. Dat is waarschijnlijk een aansporing van de Geest, en misschien hebt u die al eens eerder ontvangen. Steek iemand de helpende hand toe en bouw hem of haar op. Kies ervoor om aan die aansporing gehoor te geven en vandaag nog te bidden om te weten wat u kunt doen. Als u inziet welke zegeningen u en de mensen die u bedient daardoor ontvangen, zult u hier een dagelijks patroon van willen maken.

Ons hoogste en beste werk is om al Gods kinderen in het licht, de hoop, de vreugde en de bedoeling van het evangelie van Jezus Christus te laten delen en hen naar hun hemelse thuis leiden. We handelen volgens het evangelie door hen te helpen, dienen en bedienen. Als dat onze levenswijze wordt, ontdekken we dat die ons voldoening schenkt. Op die manier vinden we de vrede en vreugde die we misschien kwijtgeraakt zijn.

Zo leefde de Heiland en daarvoor leefde Hij – om ons door zijn grote, oneindige zoenoffer van de perfecte balsem en de ultieme genezing te voorzien. Mogen we de levende Christus steeds bereidwilliger en doeltreffender volgen, doordat we ernaar streven om zijn ware discipelen te worden door naar zijn voorbeeld te bedienen. ■

Uit de toespraak 'Een kenmerk van de ware en levende kerk van de Heer' tijdens een wereldwijde devotionaal voor jongvolwassenen aan de Brigham Young University–Idaho op zondag 6 mei 2018.

NOTEN

1. Russell M. Nelson, 'Onze bediening met Gods macht en gezag', *Liahona*, mei 2018, 69.
2. Spencer W. Kimball, 'The Abundant Life', *Ensign*, juli 1978, 3.
3. Russell M. Nelson, 'Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf', *Liahona*, mei 2018, 95.
4. Jean B. Bingham, 'Onze bediening naar het voorbeeld van de Heiland', *Liahona*, mei 2018, 104.
5. Zie JustServe.org. Het is beschikbaar in Noord-Amerika; en in Mexico, het Verenigd Koninkrijk, Puerto Rico en Australië wordt het getest.

Hoofdstuk 1

Verzamel een groep reizigers

Noot van de redactie: dit is een fragment uit hoofdstuk 1 van deel 2 in de reeks Heiligen, met als titel Geen onheilige hand. Deel 1, Het waarheidsvaandel, dat vorig jaar werd uitgegeven, eindigde met de begiftiging van de eerste heiligen der laatste dagen in de Nauvootempel, en hun voorbereiding op de tocht naar het westen.

Duizenden heiligen der laatste dagen verstomden toen de stem van Lucy Mack Smith weerklonk in de grote zaal op de begane grond van de bijna voltooide Nauvootempel.

Het was de ochtend van 8 oktober 1845, de derde en laatste dag van de herfstconferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Lucy wist dat ze niet vaak meer de kans zou krijgen om de heiligen toe te spreken, vooral omdat ze zich klaarmaakten om Nauvoo te verlaten en in het verre westen een nieuw leven op te bouwen. Daarom sprak ze uit alle macht die haar zwakke, 70 jaar oude lichaam kon opbrengen.

‘Op 22 september was het achttien jaar geleden dat Joseph de platen opgroef,’ getuigde ze, ‘en vorige maandag was het achttien jaar geleden dat Joseph Smith, de profeet van de Heer...’¹

Ze zweeg even en dacht aan haar zoon, die de marteldood was gestorven. De aanwezige heiligen wisten al dat een engel van de Heer hem naar gouden platen had geleid die in een heuvel met de naam Cumorah waren begraven. Ze wisten dat Joseph de platen door de gave en macht van God had vertaald, en dat de kroniek als het Boek van Mormon was gepubliceerd. Maar hoeveel heiligen in de zaal hadden hem werkelijk gekend?

Lucy herinnerde zich nog goed dat de toen amper 21-jarige Joseph haar vertelde dat hij de platen van God in ontvangst had mogen nemen. Ze had zich de hele ochtend zorgen gemaakt dat hij met lege handen de heuvel zou afdalen, net als de vier voorgaande jaren. Maar toen hij binnenkwam, had hij haar meteen gerustgesteld. ‘Wees niet bezorgd’, had hij gezegd. ‘Alles is in orde.’ Hij had haar vervolgens de uitleggers laten

vasthouden waarin de Heer had voorzien om de platen te vertalen. Ze waren in een zakdoek gewikkeld, en vormden een tastbaar bewijs dat hij de kroniek in bezit had mogen nemen.

In die periode geloofde nog maar een handjevol mensen in hem, voornamelijk leden van de familie Smith. En nu woonden er meer dan 11.000 heiligen uit Noord-Amerika en Europa in Nauvoo (Illinois), de plek waar de kerk de afgelopen zes jaar bijeen was gekomen. Sommigen waren nog niet lang lid. Ze hadden nooit de kans gehad om Joseph of zijn broer, Hyrum, te ontmoeten voordat die in juni 1844 door een bende waren doodgeschoten.² Daarom wilde Lucy het over de doden hebben. Voordat de heiligen vertrokken, wilde ze getuigen van Josephs profetische roeping en de rol van haar gezin in de herstelling van het evangelie.

Al meer dan een maand werden de huizen en winkels van de heiligen in naburige gehuchten door bendes burgerwachten in brand gestoken. Veel gezinnen vreesden voor hun leven en dachten dat ze in Nauvoo betrekkelijk veilig zouden zijn. Maar met het verstrijken van de weken waren de bendes alleen maar sterker en beter georganiseerd geworden, en al gauw braken er gewapende schermutselingen uit tussen hen en de heiligen. De overheid van de staat en het land stak geen vinger uit om de rechten van de heiligen te vrijwaren.³

De kerkleiders wisten dat het maar een kwestie van tijd was voordat de bendes in Nauvoo zouden toeslaan. Daarom hadden ze geprobeerd de gemoederen te bedaren door te beloven dat er tegen de lente geen heiligen meer in de county zouden zijn.⁴

Brigham Young en de andere leden van het Quorum der Twaalf Apostelen werden door goddelijke openbaring geleid in hun plannen om de heiligen meer dan 1.600 km naar het westen te verhuizen, aan de andere kant van de Rocky Mountains en buiten de toen geldende landsgrenzen van de Verenigde Staten. In hun hoedanigheid van presiderend quorum van de kerk hadden de Twaalf deze beslissing op de eerste dag van de herfstconferentie aan de heiligen kenbaar gemaakt.

Apostel Parley Pratt had verklaard: 'De Heer wil ons naar een ruimer werkveld leiden, waar we de ware beginselen van vrijheid en gelijke rechten kunnen genieten.'⁵

Lucy wist dat de heiligen haar zouden helpen als ze besloot te vertrekken. Het was de heiligen in openbaringen geboden bij elkaar te blijven, en de Twaalf waren vastbesloten de wil van de Heer te doen. Maar Lucy was al oud. Ze dacht dat ze niet lang meer te leven had. Ze wilde na haar dood in Nauvoo begraven worden, dichtbij Joseph, Hyrum en andere overleden familieleden, zoals haar echtgenoot, Joseph Smith sr.

Bovendien waren de meeste van haar familieleden van plan in Nauvoo te blijven. Haar enige nog levende zoon, William, was lid van het Quorum der Twaalf geweest, maar had hun leiderschap verworpen en weigerde naar het westen te trekken. Haar drie dochters – Sophronia, Katharine en Lucy – wilden ook blijven waar ze waren. Ook haar schoondochter Emma, de weduwe van de profeet, wilde blijven.

In haar toespraak tot de gemeente maande Lucy haar toehoorders aan zich geen zorgen te maken over de komende reis. 'Laat u niet ontmoedigen door de gedachte dat u niet aan huifkarren en uitrusting kunt komen', zei ze. In weerwil van armoede en vervolging had haar eigen gezin het gebod van de Heer om het Boek van Mormon te publiceren, gehoorzaamd. Ze moedigde hen aan om naar hun leiders te luisteren en goed met elkaar om te gaan.

'Brigham zei al dat ieder van u eerlijk moet zijn, anders zult u er niet geraken', zei ze. 'Als u kwaad wordt, zult u problemen ondervinden.'

Lucy sprak ook over haar gezin, over de verschrikkelijke vervolging die ze in Missouri en Illinois hadden meegeemaakt, en de beproevingen die voor de heiligen in het verschiet lagen. 'Ik bid dat de Heer de leiders van de kerk, broeder Brigham en de anderen, zal zegenen', zei ze. 'Wanneer ik het tijdelijke voor het eeuwige verwissel, wil ik ieder van u daar ontmoeten'⁶

In januari 1846 kwam Brigham vaak samen met het Quorum der Twaalf en de Raad van Vijftig, een organisatie die toezicht hield op de stoffelijke aangelegenheden van Gods koninkrijk op aarde. Samen stippelden ze de beste en snelste weg uit om Nauvoo te evacueren en een nieuwe

nederzetting voor de heiligen te stichten. Heber Kimball, een van de apostelen, stelde voor dat ze zo snel mogelijk met een kleine groep heiligen westwaarts zouden reizen.

Hij raadde aan: 'Verzamel een groep reizigers die zich kunnen voorbereiden om onmiddellijk te vertrekken zodra hun wordt gevraagd af te reizen en op verkenning te gaan naar een plek voor hun gezinnen en de minderbedeelden.'

Apostel Orson Pratt merkte op: 'Als we een groep mensen vooruitsturen om in de komende lente gewassen te zaaien, moeten ze op 1 februari kunnen vertrekken.' Hij stelde de vraag of het niet verstandiger zou zijn om

dichterbij te blijven, zodat ze eerder met zaaien konden beginnen.

Brigham voelde daar niet veel voor. De Heer had de heiligen al opgedragen naar de omgeving van het Grote Zoutmeer te trekken. Het meer lag in het Grote Bekken, een immens, komvormig dal omgeven door bergen. Het dal bestond voornamelijk uit droge woestijngrond, die zeer moeilijk te bebouwen was. Daarom waren de meeste Amerikanen niet geïnteresseerd om westwaarts te trekken.

Brigham redeneerde: 'Als we naar het voorgestelde gebied tussen de bergen gaan, zullen andere volken ons niet beconcurreren.' Brigham was zich ervan bewust dat er al inheemse volkeren in de streek woonden. Hij hoopte echter dat de heiligen in vrede met hen samen zouden kunnen leven.⁷ ■

Lees het hele hoofdstuk op saints.lds.org, of lees de digitale versie van dit artikel in de Liahona van juli in de Evangeliebibliotheek of op liahona.lds.org.

Het woord Thema in de noten geeft aan dat er op saints.lds.org meer informatie te vinden is.

NOTEN

1. Notulen van de algemene kerkhistoricus, 8 oktober 1845; 'Conference Minutes', *Times and Seasons*, 1 november 1845, deel 6, 1013–1014. De toespraak die Lucy tijdens de oktoberconferentie van 1845 gaf, is in haar geheel en met aantekeningen te lezen in *At the Pulpit*, Reeder en Holbrook, 21–26. **Thema:** Lucy Mack Smith
2. Lucy Mack Smith, *History*, 1844–45, boek 5, [7]; *Saints*, deel 1, hoofdstuk 4 en 44; Black, 'How Large Was the Population of Nauvoo?' 92–93. **Thema:** Deaths of Joseph and Hyrum Smith [De dood van Joseph en Hyrum Smith]
3. Solomon Hancock en Alanson Ripley aan Brigham Young, 11 september 1845, Brigham Young Office Files, CHL; 'Mobbing Again in Hancock!' en 'Proclamation', *Nauvoo Neighbor*, 10 september 1845, [2]; Gates, *Journal*, deel 2, 13 september 1845; Glines, *Reminiscences and Diary*, 12 september 1845; 'The Crisis' en 'The War', *Warsaw Signal*, 17 september 1845, [2]; 'The Mormon War', *American Penny Magazine*, 11 oktober 1845, 570–571; Jacob B. Backenstos aan Brigham Young, 18 september 1845, Brigham Young Office Files, CHL; Orson Spencer aan Thomas Ford, 23 oktober 1845; Thomas Ford aan George Miller, 30 oktober 1845, Brigham Young History Documents, CHL; zie ook Leonard, *Nauvoo*, 525–542.
4. *To the Anti-Mormon Citizens of Hancock and Surrounding Counties* (Warsaw [Illinois], 4 oktober 1845), Chicago Historical Society, Collection of Manuscripts about Mormons, CHL; zie ook Leonard, *Nauvoo*, 536–542.
5. Council of Fifty, 'Record', 9 september 1845, in *JSP*, CFM:471–472; 'Conference Minutes', *Times and Seasons*, 1 november 1845, deel 6, 1008–1011.
6. Leer en Verbonden 29:8 (Revelation, Sept. 1830–A, op josephsmithpapers.org); Leer en Verbonden 125:2 (Revelation, begin maart 1841, op josephsmithpapers.org); Notulen van de algemene kerkhistoricus, 8 oktober 1845; 'Conference Minutes', *Times and Seasons*, 1 november 1845, deel 6, 1013–1014.
7. Council of Fifty, 'Record', 11 januari 1846, in *JSP*, CFM:514, 515, 518. **Thema:** Council of Fifty [De Raad van Vijftig]

Om aan vervolging te ontsnappen, volgden Brigham Young (boven) en het Quorum der Twaalf Apostelen de aanwijzingen van de Heer, en brachten ze de heiligen der laatste dagen naar een plek aan de andere kant van de Rocky Mountains, 1.600 km westwaarts.

Aan een kind beloofd

Een paar jaar geleden was ik zwaar depressief. De enigen die mij een beetje motiveerden, waren mijn beste vriendin en haar kinderen. In het weekend gingen we wandelen. Daar genoot ik van. Maar na verloop van tijd werden die wandelingen steeds schaarser. Ik ging mijn vriendin en haar gezin missen. Later kwam ik erachter dat we minder vaak wandelden, omdat mijn vriendin en haar gezin een gewoonte waarmee ze gestopt waren weer hadden opgepakt: naar de kerk gaan.

Op een dag vroegen ze of ik kwam lunchen. Ik was zo blij om ze weer te zien. Ik vertelde ze dat ik ze erg miste. Het dochttertje van zes zei dat we dat probleem konden oplossen door samen naar de kerk te gaan. Zonder te aarzelen nodigde ze me uit.

Nee, nee! Hoe kon ik dit gezin uitleggen dat de

kerk prima voor hen maar voor mij veel te saai was? Ik was al jaren niet naar de kerk geweest, maar hoe kon ik nee zeggen tegen een kind? Ik zei dat ik zou gaan, maar eigenlijk was ik helemaal niet van plan die belofte na te komen.

Die zondag ging ik met mijn vader ontbijten. Mijn mobieltje bleef maar overgaan en herinnerde mij aan mijn belofte aan een klein meisje dat ik met haar naar de kerk zou gaan. Ik negeerde mijn mobiel tot mijn vader vroeg waarom ik niet opnam. Ik gaf toe dat ik uitgenodigd was om naar een kerk te gaan maar niet wilde. Hij glimlachte en zei: 'Lluvia, belofte nooit iets aan een kind als je het niet gaat doen.'

Ik besloot mijn belofte na te komen.

Toen ik in de kerk kwam, voelde ik iets wat anders was, iets wat ik niet kan omschrijven. Ik kan nog steeds niet uitleggen hoe het gebeurde, maar de volgende zondag zat ik er weer, en de zondag daarop ook en die daarop ook, tot ik begreep wat ik voelde: de Heilige Geest.

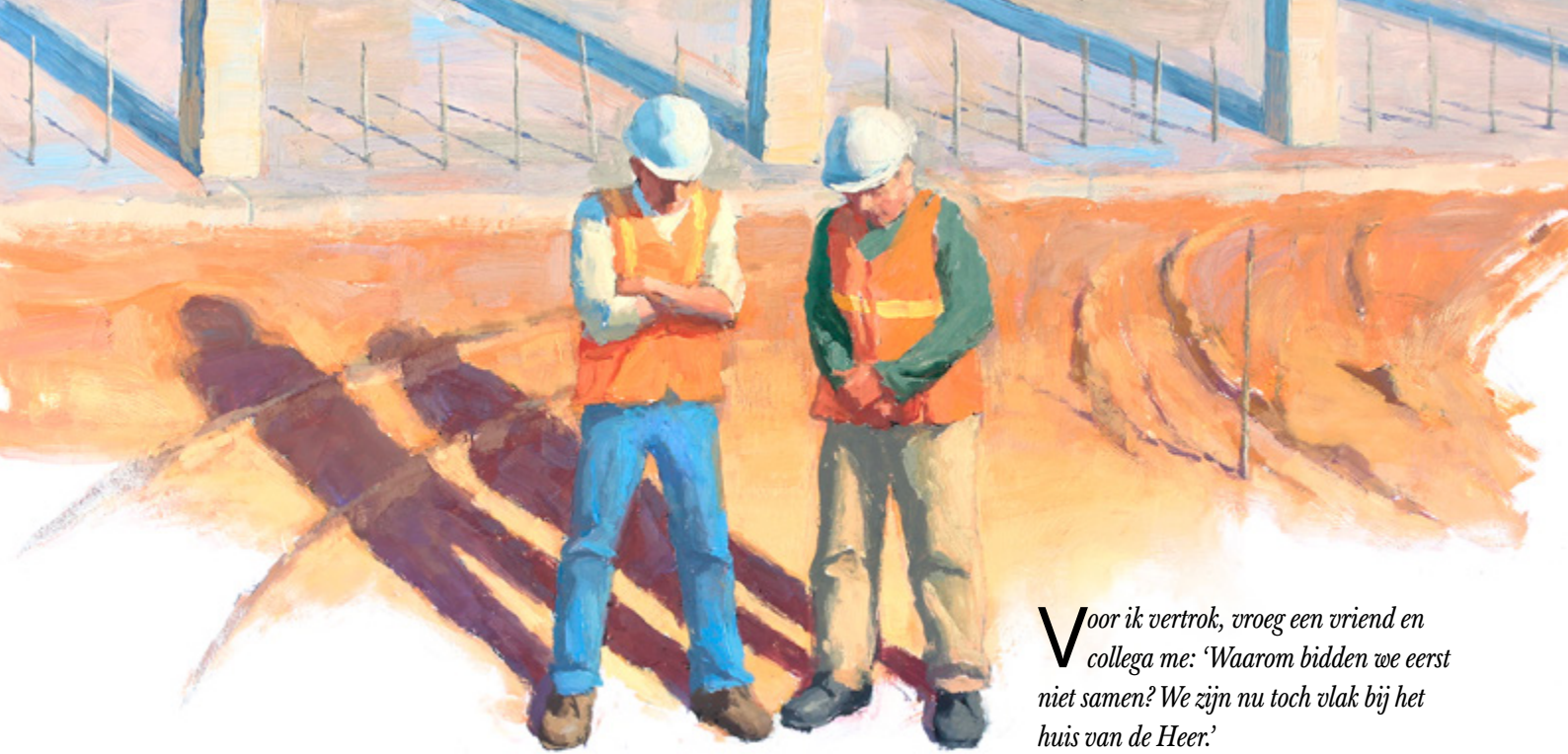
Door de kerkleden begon ik me daar thuis te voelen. Ik was nieuwsgierig naar de kerk geworden. Ik ging in gesprek met de zendingen en kreeg zelf een getuigenis. De zendingen kwamen steeds vaker en ik ging het evangelie steeds beter begrijpen tot ik een immens verlangen voelde om me te

laten dopen. Kort daarna deed ik dat. Het evangelie is nu een grote zegen in mijn leven. Daarom ben ik zo dankbaar dat ik mijn belofte aan een meisje van zes nakwam. ■

Lluvia Paredes Cabrera,
Yucatán (Mexico)

Mijn mobieltje bleef maar overgaan en herinnerde mij aan mijn belofte aan een klein meisje dat ik met haar naar de kerk zou gaan.

Voor ik vertrok, vroeg een vriend en collega me: 'Waarom bidden we eerst niet samen? We zijn nu toch vlak bij het huis van de Heer.'

Laten we bij de tempel bidden

Toen onze zoon Marco drie was, kregen hij en ik een ernstige voedselvergiftiging. Marco werd zo ziek dat hij buiten bewustzijn raakte. Mijn vrouw Marianela en ik namen hem met spoed naar het ziekenhuis. Toen we daar aankwamen, leek hij wel dood. Gelukkig kwam hij na een viertal uren weer bij bewustzijn.

In de daaropvolgende vijf jaar kreeg Marco regelmatig een toeval. Elke avond wanneer we hem in bed stopten, vroegen we ons af of we hem weer midden in de nacht naar het ziekenhuis zouden moeten brengen. Tijdens die stressvolle jaren sliepen we slecht, en we verlieten ons op gebed, geloof, vasten en priesterschapszegens.

Toen Marco een jaar of zes was, belde Marianela me tijdens mijn werk op en zei dat ik onmiddellijk naar het ziekenhuis moest komen. Marco had een zware toeval gehad en was in een coma beland. Toen ze me belde, was ik bezig met de renovatie van het

opleidingscentrum voor zendingen in Argentinië. Dat ligt naast de Buenos Airestempel (Argentinië).

Voor ik vertrok, vroeg een vriend en collega me: 'Waarom bidden we eerst niet samen? We zijn nu toch vlak bij het huis van de Heer.' De tempel was wegens renovatie en uitbreiding gesloten, maar we gingen naar het huis van de Heer en ik bad voor Marco.

Ondanks alles wat we met hem hadden meegemaakt, was ik God dankbaar voor de tijd die Marianela en ik met Marco hadden gehad. Ik vertelde mijn hemelse Vader in mijn gebed dat we hadden getracht goede ouders te zijn en dat we zo goed mogelijk voor Marco hadden gezorgd. Ik zei Hem ook dat we zijn wil zouden aanvaarden als Hij Marco naar huis zou roepen.

Toen ik in het ziekenhuis aankwam, wist ik niet of Marco zijn coma zou overleven en evenmin of hij nog zou kunnen praten of normaal bewegen als hij eruit zou ontwaken. Na twee

afmattende uren kwam hij bij. Hij was uitgeput, maar in orde. Vanaf dat moment werd hij, wonder boven wonder, beter. Uiteindelijk had Marco geen medicatie meer nodig en mocht hij het ziekenhuis voorgoed verlaten.

Wanneer Marianela en ik op die moeilijke tijd terugkijken zijn we dankbaar dat we Marco nog steeds bij ons hebben en dat we er veel door geleerd hebben. Onze beproeving heeft ons verenigd en ons geestelijk sterker gemaakt. Zonder die beproeving hadden we misschien niet geleerd de talloze manieren te herkennen waarop de Heer zijn hand in ons leven toont.

Zoals Marianela zegt: 'We zagen een hele berg bewijzen en ervaringen die tot een getuigenis van de aanwezigheid van God leidden: Hij is met ons en Hij luistert naar ons. Als we volhouden en geduld oefenen, komen er zegeningen wanneer we ze het allerminst verwachten.' ■

Julia Beltrame, Buenos Aires (Argentinië)

Waarom heeft God mij niet gewaarschuwd?

Toen onze oudste kinderen 4 en 2 jaar waren, woonde ons gezin in een studentenwoning van het Texas State Technical Institute. We hadden nog nooit in de heuvels van Texas gewoond, en ik genoot ervan! In de lente is het in het midden van Texas één groot bloementapijt. Overal waar ik keek stonden tuinen, bossen, velden en bermen in bloei.

Haast elke dag nam ik de kinderen in de wandelwagen mee voor een wandeling. We ontdekten steeds nieuwe plekjes, en ik liet de kinderen naar hartenlust bloemen plukken. Het einde van onze wandeling liep altijd door een buurt waar de meeste huizen een prachtige bloementuin hadden.

Op een dag liepen we de hoek om en zagen we dat een van de bloementuinen bezaaid was met papier. De wind verspreidde de pagina's over de hele

tuin. Ik besloot ze op te rapen voordat ze nog verder wegwaaiden. Ik pakte handenvol pagina's en propte ze in de luiertas.

Toen ik beter keek, zag ik dat ik pornografie in mijn handen had. Ik was ontzet, en vroeg mijn kinderen om in de wandelwagen te blijven terwijl ik de rest van het papier bij elkaar griste. Af en toe ving ik een glimp op van dingen die ik echt niet wilde zien, en ik begon mij te ergeren. Ik mopperde in stilte. Waarom heeft God mij niet gewaarschuwd dat ik een andere weg naar huis moest nemen?

Toen hoorde ik het karakteristieke remgeluid van een schoolbus. Een twaalfstal kinderen stapte af. Ze liepen allemaal langs de tuin die even tevoren nog vol porno had gelegen.

Op dat moment bekeek ik alles anders. Plots wist ik waarom ik niet

was gewaarschuwd om een andere weg te nemen. Ik was dankbaar dat ik er was geweest om die pagina's op te rapen, zodat de kinderen die schadelijke beelden niet hoefden te zien. Toen ik verder naar huis liep, dacht ik: Stel je voor dat de schoolbus later was gekomen. Dan had ik misschien nooit geweten waarom ik dit moest meemaken. Hoelang zou ik me aan God hebben geërgerd?

Die dag gaf de Heer mij de kans om te zien 'waarom' ik dat moest meemaken, en sindsdien vertrouw ik erop dat zijn wijsheid en doeleinden groter zijn dan de mijne.

Soms weet ik waarom iets is gebeurd, soms niet. Maar ik weet dat ik er altijd op moet vertrouwen dat de Heer een hoger doel heeft dat ik niet altijd kan zien. ■

Lark Montgomery (Texas, VS)

De wind verspreidde de pagina's over de hele tuin. Ik besloot ze op te rapen voordat ze nog verder wegwaaiden.

Als vasthouden pijn doet

Op een hete dag in juli hielp ik mijn broer met het bouwen van een steunmuur. Door dat project stuitte ik uiteindelijk op de wortels van een bloeiende kersenboom die in de weg stond.

‘Niet moeilijk’, dacht ik.

Ik pakte het nodige gereedschap en begon rond de wortels te graven. Toen pakte ik een zaag, en zonder verder na te denken begon ik de wortels af te zagen. Dat lukte vrij goed met de kleinere wortels, maar toen ik aan de grote wortels begon, besepte ik al snel dat het niet zo makkelijk zou gaan. Eén wortel was extra moeilijk.

Ik beet op mijn tanden en was vastbesloten om die wortel door te zagen. Door de brandende zon liep het zweet in mijn nek toen ik de zaag steviger vasthield. De zaag trilde helemaal, net als mijn lichaam. Ik merkte dat mijn rechterhand – die de zaag vasthield

– erg veel pijn begon te doen. Ik negeerde de pijn en bleef doorgaan.

Uiteindelijk had ik de wortel doorgezaagd. Ik liet de zaag los en was blij dat ik had overwonnen. Maar toen ik mijn handschoen uitdeed, zag ik dat er een stukje huid van mijn hand was losgescheurd.

Toen ik daarover nadacht, besepte ik dat het vasthouden van de zaag met het vasthouden van de roede van ijzer kan worden vergeleken. Gedurende ons leven moeten we de roede van ijzer vasthouden. Maar dat we die vasthouden, wil niet zeggen dat we geen pijnlijke momenten hebben. Ik bezeerde mijn hand toen ik de zaag vasthield. Op dezelfde wijze doorstaan wij beproevingen en moeilijkheden terwijl we de roede van ijzer vasthouden.

Onze hemelse Vader weet dat de weg terug naar Hem vol gevaren is.

Daarom heeft Hij ons de Schriften en de woorden van de profeten gegeven. Als we ons tijdens beproevingen en moeilijkheden daaraan vasthouden, kunnen we ooit in zijn tegenwoordigheid terugkeren.

Wanneer we bij Hem terugkeren, kunnen we naar onze handen kijken, die de roede van ijzer, soms met pijn en moeite, hebben vastgehouden. Dan weten we dat we met de hulp van onze hemelse Vader en door het zoenoffer van Jezus Christus ons goed vastgehouden hebben, ongeacht onze omstandigheden. ■

Jeff Borders, Washington (VS)

Zes stappen voor het krijgen van een baan

Bruno Vassel III

We kunnen niet stoffelijk zelfredzaam zijn als we een baan nodig hebben en die niet hebben. Hier volgen zes stappen om een baan te krijgen.

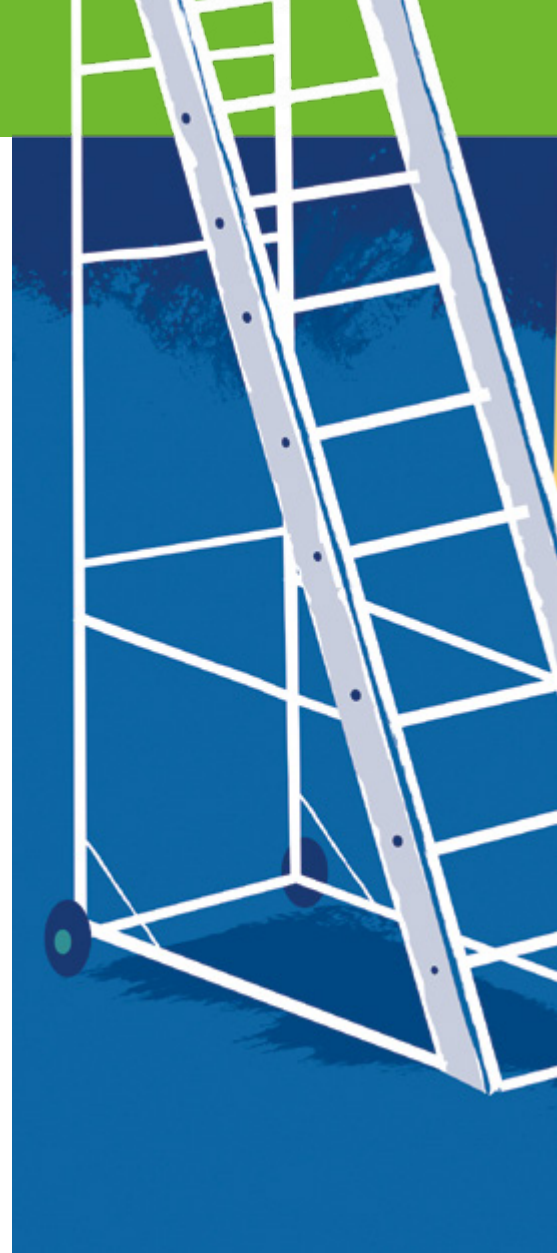
Zoekt u een baan of een betere baan? Kent u iemand anders die op zoek is? Voor veel mensen die wanhopig een baan of een betere baan zoeken, is het probleem vaak dat ze niet weten hoe ze de baan moeten vinden die ze willen. Ze vragen: 'Moet ik een CV schrijven, op het internet gaan, of allebei? En hoe doe ik dat?' 'Wat moet ik zeggen op de vraag: "Wat zijn uw zwakke punten?" of "Waarom zou ik u deze baan moeten geven?"'

In dit artikel vindt u een beproefd zes-stappenplan met wat u moet weten en doen om de baan te krijgen die u wilt. Deze zes stappen zijn deels gebaseerd op de uitkomst van een onderzoek dat ik heb gedaan naar de werkwijze van 760 werkgevers die aan de Brigham Young University mensen werven. Daarnaast heb ik me gebaseerd op informatie die ik heb ontvangen van wervings-experts en wat ik heb geleerd van mijn ruim 30 jaar trainingen in tewerkstelling en werving aan duizenden mensen in meer dan twintig landen. En tenslotte hebben mijn vrouw en ik onlangs een zending in Europa vervuld met de opdracht om zelfredzaamheidsdiensten te bevorderen. Onze ervaring leerde ons dat mensen die een baan zoeken deze tips nodig hebben. Waar ter wereld u ook woont, wat uw vaardigheden ook zijn of welke baan u ook ambieert, u heeft veel aan deze zes stappen.

De procedure om de gewenste baan te krijgen, kan een paar weken tot zelfs maanden duren. Maar het goede nieuws is: deze procedure werkt. Mensen die een baan zoeken, op welk niveau ook, zijn gebaat bij de zes stappen, als ze tot een van de volgende categorieën horen: (1) ze zoeken voor het eerst naar een baan; (2) ze willen overstappen naar een andere positie of een promotie krijgen in hun huidige bedrijf of organisatie; (3) ze willen een baan in een andere organisatie.

Stap 1. Bepaal precies welke baan u nu wilt.

U moet een realistische baan kiezen die u nu kunt uitvoeren; een die past bij uw werkvaardigheden, achtergrond, prestaties of opleiding. Als u een besluit genomen hebt, schrijf dan de titel van de baan op. Als u daar hulp bij nodig hebt, zoek dan naar websites die veel banentitels en -beschrijvingen weergeven. Voor stap 1 hoeft u geen vacature te vinden. Bepaal gewoon voor welk soort baan u gekwalificeerd en geïnteresseerd bent.

Als er verscheidene vacatures zijn, welke stappen neemt u dan om de baan te krijgen die bij u past?

Twee grote fouten die mensen bij het zoeken naar een baan maken, zijn niet besluiten wat voor baan ze precies willen of een keuze maken waarvoor ze niet gekwalificeerd zijn. Als je niet zeker weet welke baan je zoekt, dan vind je misschien helemaal niets. Zeggen 'Ik heb een baan nodig; ik wil alles wel doen', helpt niet. Dat maakt geen goede indruk op toekomstige werkgevers en zal uw zoektocht benadelen. Kies dus een specifieke baan die u nu aankunt en richt u op het vinden van die baan.

Stap 2. Zoek naar de functieomschrijving van de baan die u wilt.

Uit het onderzoek dat ik deed bij de 760 werkgevers die aan de Brigham Young University wierven en mijn jarenlange ervaring met tewerkstellingen in veel landen bleek, dat recruiters en aanwervende managers vrijwel altijd alleen kandidaten voor een specifieke baan serieus nemen die de passende vaardigheden hebben, ervaring hebben, die al eerder iets op dat vlak bereikt hebben of ervoor opgeleid zijn. Dat geldt in het bijzonder voor posities in het hogere of

middenkader. Bij het afwegen van kandidaten maken deze recruiters gebruik van een functieomschrijving. Dat is een lijst die de meest essentiële vereisten van elke vacature bevat. De aanwervende persoon vergelijkt alle kandidaten dan met de functieomschrijving van die baan.

U moet de functieomschrijving van de baan die u wilt, opzoeken. Aan de hand daarvan kunt u uitmaken of u echt een goede kandidaat voor die baan bent. Op grond daarvan kunt u ook beter bepalen wat u over u-zelf in uw cv, begeleidende brief en sollicitatiegesprekken met

werkgevers moet zeggen en wat niet. Werkgevers plaatsen de functieomschrijving van iedere vacature gewoonlijk op hun website, in advertenties en op vacaturewebsites. Mensen die al voor de organisatie werken en de baan kennen, kunnen u misschien ook meer vertellen over de functieomschrijving en de vereisten van de baan.

Bij stap 2 moet u uitzoeken wat de specifieke vereisten zijn in de functieomschrijving van de baan die u wilt. Die belangrijke informatie gebruikt u dan in stap 3 tot 6.

Stap 3. Bepaal welke vaardigheden, ervaring, prestaties en opleiding u naar voren kunt brengen in verband met de door u gekozen baan.

U bepaalt nu welke persoonlijke vaardigheden u hebt en wat u op het gebied

van werk hebt bereikt, dat aantoont dat uw achtergrond werkelijk voldoet aan de kritische vereisten van de baan die u nu wenst, zoals u die in de functieomschrijving in stap 2 hebt gevonden.

Als u die lijst van vaardigheden en prestaties hebt gemaakt, kunt u uw achtergrond naast de belangrijke kwalificaties in de functieomschrijving van stap 2 leggen. Als uit uw lijst blijkt dat uw capaciteiten prachtig samengaan met de vereisten van de gewenste baan in stap 1, dan kunt u verder gaan naar stap 4 tot 6. Maar als uw vaardigheden en prestaties van stap 3 niet goed overeenkomen met de functieomschrijving in stap 2, dan moet u ernstig overwegen om op dit moment een andere baan uit te kiezen; een die beter overeenkomt met uw huidige capaciteiten.

Stap 4. Schrijf een cv van één à twee pagina's op maat.

Een belangrijk doel van een cv, oftewel curriculum vitae, is dat de recruiter of aanwervende persoon die de vacature moet vullen, een overzicht krijgt. Uw cv maakt de aanwervende persoon in het kort duidelijk dat uw vaardigheden, ervaring, prestaties of opleiding aansluiten bij de voornaamste kwaliteiten van een ideale kandidaat in de functieomschrijving van de werkgever.

U moet het cv voor elke baan *op maat maken*. U hoeft de basisinformatie die op al uw cv's terugkomt niet te veranderen – denk aan werkgeschiedenis,

Maak uw cv voor iedere vacature op maat. Maak een lijst van uw vaardigheden en prestaties die relevant voor de functieomschrijving zijn.

opleidingsgegevens en uw huidige contactgegevens. Die zijn op elk cv hetzelfde. Maar als u een baan zoekt die bij meerdere werkgevers open staat, dan zal iedere werkgever een iets andere of totaal andere functieomschrijving voor de baan hebben. Daarom moet u bepalen welke vaardigheden en prestaties voor elke afzonderlijke functieomschrijving relevant zijn. Zet die op uw cv als krachtige boodschappen die met een werkwoord beginnen, zoals 'onderzocht', 'ontwikkelde', 'produceerde', 'beheerde' enzovoort.

Als u bijvoorbeeld ervaring hebt opgedaan in de verkoop en met marketing, en u solliciteert naar twee verschillende banen (de ene in de verkoop en de andere in marketing), dan maakt u twee cv's: in het ene vermeldt u meer van uw verkoopactiviteiten en -prestaties, en in het andere van uw marketingprestaties en -activiteiten. (Als u nog niet veel werkervaring hebt, ga dan naar lds.org/go/71939. Daar leert u hoe u ervaring met dienen in de kerk op uw cv kunt gebruiken.)

Stap 5. Zoek naar werkgevers die nu mensen aannemen voor de baan die u wilt.

Zelfs in heel moeilijke tijden zijn er altijd nog banen beschikbaar. Werknemers gaan met pensioen, veranderen van baan, krijgen promotie of een andere positie, of verhuizen. En er zijn altijd bedrijven die groeien en meer werknemers nodig

hebben. Al die situaties leiden tot vacatures die door gekwalificeerde kandidaten gevuld moeten worden. Soms is er een klein stroompje met nieuwe banen en dan weer is er een stortvloed. Dus raak niet ontmoedigd als u nog geen baan hebt. Blijf uitzien naar die baan die voor u bestemd is.

Zoek op websites van werkgevers, carrière websites, advertenties en andere plekken naar de baan die u wilt. Één van de beste manieren om vacatures te vinden is door netwerken. Praat elke dag met veel mensen, zoals burens en wijkleden, en vertel hun wat voor baan u precies zoekt, vraag of ze van vacatures op de hoogte zijn, of dat ze iemand kennen die misschien meer weet. Zorg bij dat dagelijkse netwerken dat u al die mensen uw contactgegevens geeft.

Bedenk hoe u de vragen tijdens een sollicitatiegesprek gaat beantwoorden en oefen dat.

Stap 6. Bereid u op sollicitatiegesprekken voor voordat u uw cv naar werkgevers stuurt.

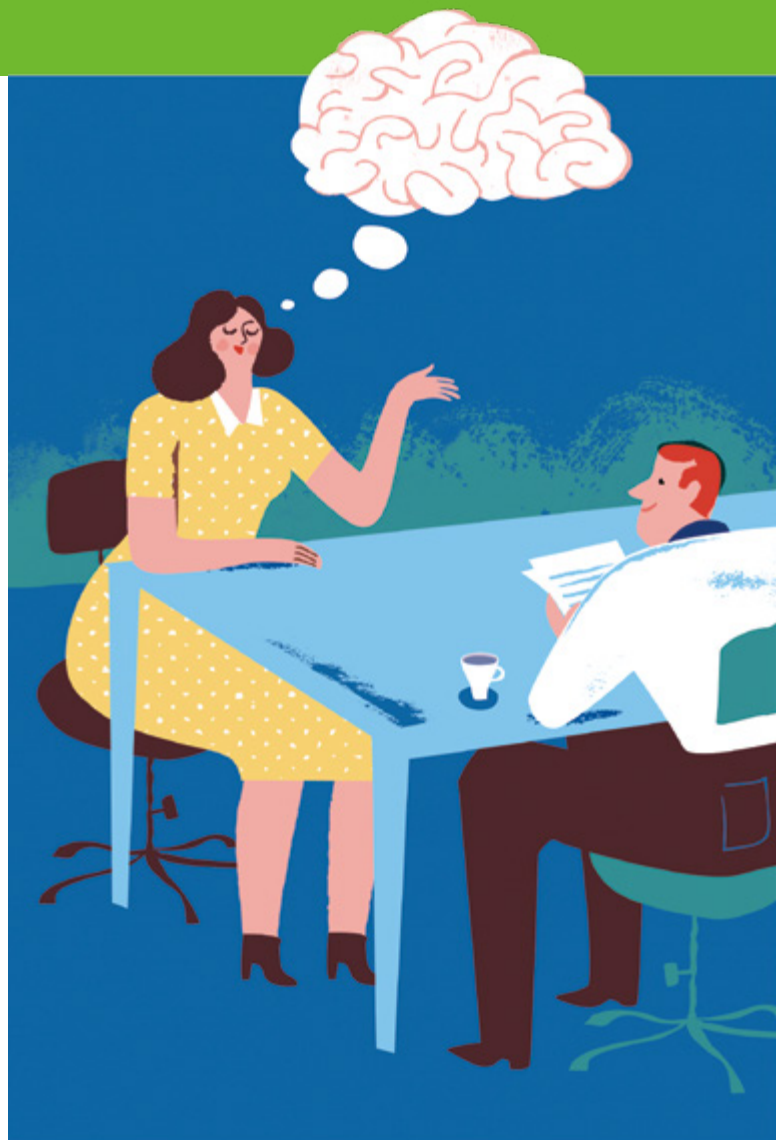
Voordat u uw precies op maat gemaakte cv naar mogelijke werkgevers stuurt, moet u leren hoe u een sollicitatiegesprek voert. Heel veel mensen sturen zo snel mogelijk hun cv uit, voordat ze klaar zijn voor een sollicitatiegesprek. Het kan gebeuren dat die mensen direct voor een sollicitatiegesprek uitgenodigd worden. Ze worden dan enthousiast, gaan naar het gesprek zonder grondige voorbereiding, reageren niet goed in het gesprek en krijgen daardoor de baan niet. Als u die kans gehad hebt, kunt u niet meer naar dat bedrijf of die persoon teruggaan en om nog een sollicitatiegesprek vragen, met de uitleg dat u nu hebt geleerd om de juiste antwoorden te geven!

Uw antwoord op elke vraag in het gesprek is cruciaal voor uw succes bij het krijgen van de baan die u wilt. Hoewel u altijd echt eerlijk moet zijn, zijn er toch goede en foute manieren om de vragen in een sollicitatiegesprek te beantwoorden. U krijgt vragen als deze:

- Wat zijn uw sterke en uw zwakke kanten?
- Tegen welk probleem bent u bij een voorgaande baan aangelopen dat u nu anders zou aanpakken?
- Wat vraagt u als salaris?
- Wat wilt u over vijf jaar doen?

U moet als kandidaat op elke vraag die u krijgt voorbereid zijn en een antwoord klaar hebben. Slechts één verkeerd antwoord kan maken dat u de baan niet krijgt. Maak voor uw antwoorden gebruik van korte voorbeelden (van 1 à 2 minuten) die aantonen dat uw achtergrond, vaardigheden en prestaties bij hun functieomschrijving passen. Bestudeer de organisatie vóór uw eerste gesprek, zodat u uw antwoorden op hun behoeften kunt richten.

Aan het eind van de meeste sollicitatiegesprekken krijgt u de kans om de werkgever een paar vragen te stellen. U

kunt het beste een vraag naar de baan zelf stellen. ‘Wat wilt u dat er bij dit werk bereikt of veranderd wordt?’ Daardoor bent u al een stapje vooruit op een eventueel vervolgesprek. Uw vragen over de doeleinden van de organisatie, de werkcultuur, werkuren, salaris en secundaire arbeidsvoorwaarden kunt in het algemeen bewaren voor vervolgesprekken. (Uitzondering is als men u naar uw salariswensen vraagt.)

U kent nu de zes stappen om de baan die u wilt te krijgen. U kunt niet stoffelijk zelfredzaam zijn als u een baan nodig hebt en die niet hebt. Als u een baan nodig hebt, of een betere baan, gebruik deze krachtige, beproefde richtlijnen dan. Of geef ze aan iemand die in zo’n situatie verkeert. Ze werken! Moge de Heer u zegenen bij uw inzet om de baan te krijgen die u wilt. ■

De auteur woont nu in Californië (VS).

KERKBRONNEN VOOR HET ZOEKEN NAAR EEN BAAN

Volg de zelfredzaamheidskursus 'Find a Better Job'. Vraag uw bisschop of gemeentepresident, of uw wijk of gemeente een zelfredzaamheidsspecialist heeft.

Ga naar lds.org/go/719. Daar vindt u video's over sollicitatiegesprekken voeren, netwerken, cv opstellen en meer.

DE HEERLIJKE KANS OM TE WERKEN

'Werken is een tegengif voor angst, een balsem

voor verdriet en een poort naar mogelijkheden. Hoe onze omstandigheden ook mogen zijn, [...] laten we ons best doen en in alles wat we doen een reputatie van uitmuntendheid opbouwen. Laten we ons verstand en ons lichaam inzetten voor de geweldige arbeidskansen die we iedere dag weer krijgen.'

Ouderling Dieter F. Uchtdorf van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Twee beginselen voor elke economie', *Liahona*, november 2009, 56.

Hij vergeet jouw werk niet

Ik droomde enkele maanden geleden dat ik zoals gewoonlijk op de achterste rij in de kerk zat. Ik was niet van plan om echt mee te doen, maar ik kreeg opeens een ander inzicht. Ik zag andere vervroegd teruggekeerde zendelingen verspreid in de zaal zitten. Toen ik zo rondkeek, wilde er een verlangen in mijn hart op om ze te helpen. Ik wist dat ik ze van dienst kon zijn door wat ik zelf had meegemaakt. Ik kon ze bijstaan op het verbondspad, ondanks deze ogenschijnlijk vertragende verkeersdrempel op hun weg.

Mijn hemelse Vader liet me door die droom weten dat Hij met ons begaan is. Hij waardeert de rechtschapen inzet die we als zending hebben getoond, hoe lang we ook voltiids gediend hebben. 'God is niet onrechtvaardig dat Hij uw werk zou vergeten en de liefdevolle inspanning die u Zijn Naam bewezen hebt' (Hebreeën 6:10). In mijn artikel (zie pagina 47) haal ik een verhaal uit de Schriften en de belevenissen van andere vervroegd teruggekeerde zendelingen aan. Die kunnen je bij deze onverwachte en moeilijke ervaring tot steun zijn. Ik vind het verder geweldig hoe Alex ons aan de hand van een verhaal uit het Boek van Mormon laat zien dat er ook hoopt blijft voor wie de kerknormen overtreden hebben en daardoor vervroegd terugkeren (zie pagina 44).

Je leest in digitale thema-artikelen hoe Emily haar gevoelens van onrust, angst en hopeloosheid in persoonlijke en heilige vreugde wist om te zetten. En psychosociaal therapeut Kevin geeft suggesties hoe dierbaren steun kunnen bieden aan wie het moeilijk hebben met hun vervroegde terugkeer.

De reden van onze terugkeer doet er minder toe dan wat we daarna doen. Met de hulp van de Heiland kunnen wij genezen, vooruitgang maken en steeds meer vreugde in onze eeuwige reis vinden.

Met vriendelijke groet,
Liahona Ficquet

HET BESTE ADVIES ...

Jongvolwassenen geven hun beste advies als je vervroegd van je zending bent teruggekeerd:

'Weet gewoon dat alles wel goed komt. Ik kreeg dit advies: het is moeilijk tot je besluit dat het niet zo is. Je bepaalt zelf hoe je toekomst eruit ziet.'

– **Nathaniel Park (West-Australië, Australië)**

'Het hoeft niet te bepalen wie je bent.'

– **Elena Kingsley (Utah, VS)**

'Wat je situatie ook is, probeer je leven opnieuw in te richten en zin te geven.'

– **Rosa-Lynn Ruiter (Nederland)**

'Het einde van één zending is het begin van een nieuwe. Vind die nieuwe zending!'

– **Roberto Alfonso Martinez IV (Utah, VS)**

'God houdt van je en heeft een plan voor je leven. Laat het geloof niet los!'

– **Rebecca Stockton (Arizona, VS)**

Wat is het beste advies dat jij ooit over het huwelijk hebt gekregen? Stuur je antwoord uiterlijk 31 juli 2019 naar liahona.lds.org.

VERTEL JE VERHAAL

Heb je een geweldig verhaal te vertellen? Of wil je artikelen over bepaalde onderwerpen zien? Dan horen we graag van je! Stuur je verhaal of je feedback in op liahona.lds.org.

OVER DE SCHRIJVERS IN HET KATERN VOOR JONGVOLWASSENEN

Alex Hugie komt uit Oregon in de VS. Hij heeft aan de Brigham Young University een bachelordiploma Engels behaald. Hij leest graag literatuur voor jongvolwassenen, schrijft grappige novelles en romans, en houdt van melk.

Liahona Ficquet komt uit het zuiden van Frankrijk. Zij is leergierig en werkt graag in en om het huis met haar vader. Zij volgt een medische studie en wil graag in de gezondheidszorg voor vrouwen werken. Momenteel werkt ze aan de Franse vertaling van een boek dat door en voor vervroegd teruggekeerde zendingen is geschreven.

Emily Warner is in het noorden van Idaho in de VS opgegroeid. Dat is nog steeds haar favoriete plek op aarde. Zij studeerde accountancy aan de Brigham Young University en maakt graag wandeltochten, foto's en verre reizen met haar man.

IN DIT KATERN

44 Laat de moed niet zakken als je zending vroegtijdig is beëindigd*
Alex Hugie

47 Vervroegd teruggekeerde zendingen: jullie zijn niet alleen*
Liahona Ficquet

* Dit artikel heeft extra bonuscontent in de digitale versie.

UITSLUITEND DIGITAAL

Steun bieden aan vervroegd teruggekeerde zendingen
Kevin Theriot

Door Christus vreugde vinden ondanks een vervroegde terugkeer van mijn zending
Emily Warner

Je kunt deze artikelen (en meer) hier vinden:

- Op liahona.lds.org
- In **Wekelijkse content voor JOVO's** (onder 'Jongvolwassenen' in de app Evangeliebibliotheek)
- Op facebook.com/liahona

Je bent niet minder waard als je gevraagd van je zending terugkeert.

Laat de moed niet zakken

als je zending vroegtijdig is beëindigd

Alex Hugie

Als je dit leest, weet je waarschijnlijk al hoe ontzettend moeilijk het kan zijn om vervroegd van een zending terug te keren. Jongvolwassenen kunnen op zending met lichamelijk letsel, psychische klachten, civiele noodsituaties, waardigheidsproblemen, ernstige conflicten met anderen of ongehoorzaamheid aan zendingsregels te maken krijgen, waardoor ze hun zending vóór de verwachte ontheffingsdatum moeten afbreken.

Wat de reden ook is, God wil niet dat een van zijn kinderen door deze tegenslag geestelijk lamgeslagen wordt. Hoe kunnen vervroegd teruggekeerde zendelingen na zo'n nare overgang de draad dan weer oppakken? En hoe kunnen ouders, leidinggevenden in de kerk en dierbaren steun bieden?

Een zendeling in het Boek van Mormon

Een verhaal in het boek Alma strekt ons tot nut. De Nephitische profeet Alma gaf leiding aan een zending onder de goddeloze Zoramieten. Hij

werd door diverse vertrouwelingen vergezeld. Eén vertrouweling, zijn zoon Corianton, had 'de bediening verlaten en [was] naar het land Siron in de grensstreek van de Lamanieten gegaan, de hoer Isabel achterna' (Alma 39:3). Alma wees Corianton daarop scherp terecht, riep hem tot bekering en zei: 'Ik zou niet bij je misdaden stilstaan om je ziel te verscheuren indien het niet voor je bestwil was' (Alma 39:7).

Corianton liet zich nederig door zijn vader vermanen en bekeerde zich van zijn zonden. Hij keerde zelfs als zendeling onder de Zoramieten terug om 'het woord met waarheid en ernst' te verkondigen (Alma 42:31). In het verslag staat verder 'dat de zonen van Alma [Shiblon én Corianton] onder het volk uitgingen om hun het woord te verkondigen' (Alma 43:1). Dit is nadat Alma met zijn zonen gesproken had.

Terugkeren met potentieel

Wat kunnen we uit dit verhaal leren? Ten eerste: een zendeling die vervroegd naar huis gaat – zelfs om redenen die te voorkomen zijn – kan

nog steeds grote dingen tot stand brengen. Corianton had dan wel ernstige fouten begaan, maar hij bracht daarna nog een groot werk tot stand. Zo hoeven zendingen die vervroegd terugkeren vanwege hun eigen daden niet te voelen dat ze hun geestelijke potentieel om zeep hebben geholpen. Corianton leerde van zijn fouten en bouwde Gods koninkrijk op geweldige manieren op. Iedereen is daartoe in staat, hoezeer hij of zij zich ook een mislukking voelt.

Ten tweede: we krijgen inzicht in de cruciale rol die anderen in het geestelijke herstel van een vervroegd teruggekeerde zending spelen. Alma – Coriantons vader en priesterschap-leider – sprak in scherpe bewoordingen met Corianton. Maar hij uitte ook vertrouwen in Coriantons vermogen om zijn geestelijke potentieel alsnog te verwezenlijken. Gevolgen van ongehoorzaamheid op zending zijn net als

bij Corianton onvermijdelijk, maar elke maatregel dient met liefde, vergeving en barmhartigheid gepaard te gaan (zie Leer en Verbonden 121:41–44).

Terugkeren om te genezen

Dezelfde boodschap van hoop voor vervroegd teruggekeerde zendingen weerklinkt vandaag. Marshall is wegens lichamelijke en psychische klachten vervroegd van zending teruggekeerd. Het zat hem bij tijd en wijle dwars dat zijn gezondheidsproblemen en tekortkomingen hem in zijn functioneren als zending belemmerden. Toch vindt hij dat zijn werk absoluut de moeite waard was.

‘We zijn als zending niet volmaakt’, zegt Marshall. ‘We staan nog steeds bloot aan verleiding; we kunnen nog steeds zondigen. Maar Satan wil je vast je onvolmaaktheden onder je neus wrijven – je het gevoel geven dat de Heer je inzet niet aanvaardt om

de keren dat je niet de beste zending was.’

Marshall gelooft dat de Heer wil dat zendingen weten dat Hij blij is met het werk dat ze doen, ook al wordt dat werk door eigen keuze of omstandigheden onvolmaakt uitgevoerd.

Marshall heeft geleerd ermee om te gaan en te genezen door er alles aan te doen om dicht bij onze hemelse Vader en Jezus Christus te blijven.

Terugkeren om tot bekering te komen

Een andere zending, die werkzaam was in Colorado (VS), werd om disciplinaire redenen naar huis gestuurd. Hij werd van de kerk geëxcommuniceerd, maar liet zich later herdopen. ‘Thuiskomen was zwaar’, zegt hij. ‘Ik voelde me verloren en leeg. Het moeilijkste van thuis zijn

was soms de motivatie [vinden] om naar de kerk te blijven gaan, de Schriften te lezen en te bidden. De eenvoudige dingen waren het moeilijkst.'

Maar hij putte kracht uit de steun van vrienden en familie en zijn bekeringsproces.

'Ik heb doelen gesteld, gesprekken met mijn bisschop gevoerd en ben uiteindelijk naar de tempel gegaan. Daardoor ben ik echt dicht bij mijn hemelse Vader gekomen', voegt hij eraan toe. 'Ik weet nog dat een gesprek met mijn bisschop soms niet door kon gaan of sommige doelen onhaalbaar leken. De tegenstander was er dan altijd als de kippen bij om me in verleiding te brengen.'

Zijn herstel was mogelijk doordat hij altijd bedacht dat hij een hemelse Vader had die van hem hield en zijn geluk voor ogen had. 'We kunnen met een getuigenis van de verzoening van de Heiland en bekering altijd dicht bij God komen, hoe ver weg we ons ook voelen.'

'Nu ik op mijn zending terugkijk,' gaat hij verder, doelend op de maanden die hij in het veld doorbracht voordat hij door bepaalde gebeurtenissen naar huis werd gestuurd, 'zie ik dat nog steeds als een van de beste ervaringen die ik ooit heb gehad. Ik heb veel geleerd en ook al liep het anders dan ik had gepland, heb ik toch mensen dankzij het evangelie zien veranderen. Ik heb fouten gemaakt, maar mijn getuigenis is enorm gegroeid doordat ik me wilde bekeren en voorwaarts bleef gaan.'

Hij wil anderen die vanwege hun keuzes vervroegd zijn teruggekeerd, meegeven dat 'de wereld nog niet vergaat. Thuiskomen is een eerste

stap tot bekering. Dit bekeringsproces levert je uiteindelijk heel veel op. Die zware last wordt weggenomen. Er is geen beter gevoel dan weten dat je in de ogen van God deugt.'

Liefhebben wie vervroegd terugkeren

Deze beide zendelingen die vervroegd zijn teruggekeerd, beklemtonen hoe belangrijk het is dat de vrienden en familieleden van vervroegd teruggekeerde zendelingen hun liefde en steun bieden.

'Geef ze de ruimte', zegt Marshall. 'Maar zorg ook dat je nabij bent, want het kan nogal deprimerend zijn. Wees hun vriend.' Als we naar de Heilige Geest luisteren, kunnen we hun behoeften peilen. We weten dan wanneer we contact moeten zoeken of ze beter met rust kunnen laten.

'Houd gewoon van ze', voegt de zending die in Colorado diende nog toe. 'Moedig ze aan om het zoenoffer van Jezus Christus altijd indachtig te zijn.'

Hoe anderen met vervroegd teruggekeerde zendelingen omgaan, kan bepalen of ze beschaamd wegvallen of met geloof voorwaarts gaan. Het is dan ook essentieel dat ze zonder veroordeling worden omarmd.

Vervroegd teruggekeerde zendelingen hebben net als Corianton het vermogen om boven hun huidige kwetsbare toestand uit te stijgen en een machtig werktuig van de Heer te worden.

Hoop in Gods plan vinden

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen steekt vervroegd teruggekeerde zendelingen een hart onder de riem. 'Als iemand je

vraagt of je op zending bent geweest, zeg je ja', zei hij. '[...] Koester het werk dat je hebt gedaan. Wees dankbaar voor de kans die je had om te getuigen, om in de naam van de Heer uitgezonden te zijn, om dat naamplaatje van zending te hebben gedragen. [...] Blijf hier alsjeblieft niet op broeden; denk niet dat je niet goed genoeg of een mislukking bent.'

Voor hen die vroegtijdig wegens zonde terugkeren, zijn deze woorden van zuster Joy D. Jones, algemeen jeugdwerkpresidente, opbeurend: 'Als we zondigen, vermindert onze waardigheid, maar niet onze waarde!' ² Zij stelt dat God ons in onze donkerste momenten zal helpen om vertrouwen in onszelf te ontwikkelen als we ons tot Hem wenden.

De boodschap in het Boek van Mormon, van hedendaagse vervroegd teruggekeerde zendelingen en van leidinggevers is steevast: geef de hoop nooit op, want God heeft nog steeds grotere plannen voor je dan je voor kunt stellen. Voor de dierbaren van deze zendelingen geldt: jullie reactie op hun terugkeer bepaalt voor een groot deel hun genezingsproces en de verwezenlijking van hun potentieel. Bedenk dat de verzoening van Jezus Christus alle wonden kan helen – ook die van een vervroegde terugkeer van zending. ■

De auteur woont in Utah (VS).

Een lijst met hulpbronnen voor toekomstige en vervroegd teruggekeerde zendelingen staat in de digitale versie van dit artikel op liahona.lds.org en in de app Evangeliebibliotheek.

NOTEN

1. Jeffrey R. Holland, 'Elder Holland's Counsel for Early Returned Missionaries' (video), lds.org/media-library.
2. Joy D. Jones, 'Van onschatbare waarde', *Liahona*, november 2017, 14.

Jongvolwassenen vertellen hoe ze hun leven na een vervroegde terugkeer van zending zin hebben gegeven en gemoedsrust hebben gevonden. Dat kan ook voor jou zo werken.

Vervroegd teruggekeerde zendelingen: **jullie zijn niet alleen**

Liahona Ficquet

Het leger voltijdzendingen dat ernaar streeft om 'anderen uit te nodigen tot Christus te komen'¹ brengt velen 'veel hoop en grote vreugde' (Alma 56:17). Die zendelingen strijden net als de jonge soldaten in het Boek van Mormon elke dag met 'wonderbaarlijke kracht' en 'met zulk een grote kracht' (Alma 56:56).

Maar zelfs onder de 2060 jonge soldaten waren er toch 200 die 'wegens bloedverlies waren bezwijmd' (Alma 57:25). Waren ze daardoor minder heldhaftig? Minder sterk? Minder moedig? Minder waardig dan de anderen? Geenszins.

Dat geldt ook voor zendelingen die wegens psychische of lichamelijke gezondheidsproblemen vervroegd zijn teruggekeerd: jullie zijn *niet* minder heldhaftig, minder sterk, minder moedig of minder waardig. Jullie volharding in beproevingen is – terecht – verbazingwekkend. Jullie zijn gespaard gebleven – ernstig gewond misschien, maar wel gespaard. Jullie wonden, of ze nu lichamelijk, mentaal of geestelijk zijn, moeten nu verzorgd worden (zie Alma 57:28). Voor wie om waardigheidsredenen is teruggekeerd, is bekering een essentieel onderdeel van je genezingsproces.

Je zult eraan moeten wennen om weer thuis te zijn. Gun jezelf de tijd om te genezen en stel je vertrouwen altijd in God (zie Alma 57:27). Hij heeft gezegd: 'Wanneer Ik wie ook van de mensenkinderen een gebod geef om een werk te verrichten voor mijn naam' – zoals op zending gaan – 'en die mensenkinderen zich uit alle macht en met alles wat zij hebben, inzetten om dat werk te verrichten, en hun ijver niet laten verslappen, en hun vijanden' – soms onze lichamelijke of mentale ziekten of ander letsel – 'hen dan overvallen en hen verhinderen dat werk te verrichten, zie, dan acht Ik het noodzakelijk dat werk niet langer uit [hun] handen te vergen, maar hun offers aan te nemen' (Leer en Verbonden 124:49).

Wat voor wonden je in de strijd ook hebt opgelopen – of zijn opengegaan – zolang je waardig hebt gediend of je volledig hebt bekeerd, was je bijdrage nodig en aanvaardbaar voor de Heer.

De volgende verhalen dragen mogelijk aan je genezing bij. Je zult zien dat je niet de enige bent en dat je met jouw verhaal anderen tot steun kunt zijn.

Besef dat **DE HEILAND JOUW PIJN HEEFT GEVOELD**

Ik zag op de vliegreis naar mijn zending mijn terugkeer al voor me. Er zou gejuich weerklinken, mijn familie en vrienden zouden me omarmen en de rest van mijn leven zou alles rozengeur en maneschijn zijn. Ik zou elke zegening van een eervol teruggekeerde zendeling genieten.

Elf maanden later zat ik in het vliegtuig naar huis, vol spanning wat er in het verschiet lag. Mijn familie stond me op te wachten, er weerklonk gejuich en er werd geknuffeld, maar voor ik het wist, was ik alleen en zonder ideeën voor de toekomst.

De Heiland zag mijn donkere dagen. Hij wist hoe ik me voelde toen ik drie weken lang huilend in bed lag en slapend aan de werkelijkheid probeerde te ontsnappen. Hij wist dat ik zijn kracht nodig zou hebben, want verder kon niemand om mij heen begrijpen of zich zelfs maar inleven in wat ik doormaakte. Maar Hij wel. Ik had mijn zending of vervroegde terugkeer zonder Hem niet kunnen doorstaan.

Ali Boaza, Queensland (Australië)

VERSPIL GEEN TIJD *door je af te vragen waarom*

De gedachte aan een vervroegde terugkeer naar huis was verschrikkelijk. Toen de therapeut dat voorstelde, kreeg ik een wirwar van gevoelens: schaamte. Opluchting. Schuld. Gemoedsrust. Verdriet. Allemaal tegelijk.

Ik weet dat God me steunde omdat ik die eerste week thuis op de een of andere manier ben doorgekomen. En daarna nog een week. En nog een. Tot ik eindelijk weer mezelf was. Mijn vader was mijn grootste steun en toeverlaat. Hij nam me echt onder zijn vleugels. Hij was altijd bereid met me te praten en tijd met me door te brengen. Niet om uit te pluizen wat er 'fout was gegaan', maar gewoon om te zien hoe het met me ging.

Toen mijn vader enkele maanden later bij het beklimmen van een rots verongelukte, wist ik zonder twijfel dat God een plan voor mij heeft. Mijn getuigenis van het heilsplan is versterkt doordat ik de laatste maanden van zijn leven bij mijn vader kon zijn. Ik begrijp nog steeds niet helemaal waarom ik destijds terug moest keren. Ik weet wel dat je je niet te veel moet afvragen waarom, anders mis je de prachtige wonderen die God elke dag voor jou heeft bereid.

Kristen Watabe, Ohio (VS)

Wees bereid om **DE WIL VAN DE HEER TE DOEN**

Alles verliep goed op mijn zending. Ik had ongelooflijke ervaringen die ik altijd zal koesteren. Na acht maanden liet mijn gezondheid het echter afweten. Ik werd na veel vasten en gebed naar huis gestuurd. Ik was er kapot van. Ik dacht dat het allemaal aan mij lag. Ik ging minder vaak in de Schriften lezen en bidden. Ik vroeg me af of ik er wel alles aan had gedaan om te kunnen blijven.

Maar ik besepte dat ik beproefd werd om te zien of ik de Heer trouw zou blijven. Het was moeilijk, maar ik stelde mijn vertrouwen in Hem. Ik keerde uiteindelijk naar het zendingsveld terug, waar ik weer geweldige ervaringen had.

Toen speelden mijn gezondheidsproblemen weer op. Maar deze keer was ik bereidwilliger om de wil van mijn hemelse Vader te doen. Dus keerde ik weer naar huis terug. Het was zwaar, maar ik weet dat ik kan leren van alles wat ik heb meegemaakt.

Ook al heb ik geen 24 maanden gediend, ik weet dat ik een eervolle zending heb vervuld. Ik weet dat de tijd die ik de Heer heb gediend voor mij en voor de mensen die ik heb geholpen de moeite waard was. Ik ben mijn Heiland dankbaar voor zijn oneindige verzoening. Hij kent al onze moeilijkheden. En als wij ons volledig op Hem verlaten, staan we er nooit alleen voor. Fillipe Hoffman, Goiás (Brazilië)

OMRING JEZELF *met goedheid*

Ik had nooit gedacht dat ik vervroegd van mijn zending terug zou keren. Ik voelde me dan ook opgelaten en nerveus om iedereen weer te zien. Het was een van de moeilijkste momenten in mijn leven, maar ik ben er ook door gegroeid. Ik ben er een betere persoon door geworden.

Ik keerde naar huis terug om een bekeringsproces door te maken. Sommige keuzes die ik vóór mijn zending had gemaakt, strookten niet met de evangelisering en geboden. Uit schaamte en de wens om mijn status in de kerk te behouden pakte ik het bekeringsproces niet vooraf met mijn bisschop op. Maar binnen een paar maanden had ik de behoefte om naar huis terug te gaan om me te bekeren, zodat ik eervol en met integriteit kon dienen.

Ik ben na mijn thuiskomst echt aangemoedigd door aan geestelijk opbouwende activiteiten deel te nemen. Denk bijvoorbeeld aan kerkbijeenkomsten, dienstbe- toonprojecten en de tempel toen ik daar klaar voor was. Maar ik heb het meest aan de mensen om me heen gehad – familieleden, een paar vrienden en zelfs mensen die ik nooit eerder had ontmoet, waren liefdevol en vriendelijk tegen mij.

Al met al kon ik dankzij de hulp van de Heer en de christelijke voorbeelden om mij heen naar Florida terugkeren om mijn zending af te maken. Ik hoop dat we er allemaal naar zullen streven om anderen op christelijke wijze te bejegenen, of ze nu vervroegd naar huis zijn teruggekeerd of het gewoon moeilijk hebben. Caigen Stuart, Utah (VS)

De belofte in je zendingsoproep aan jou, toen je besloot om dit werk op je te nemen, zal in vervulling gaan: 'De Heer zal je zegenen voor het goede leven dat je leidt.' Je wonden kunnen met de nodige aandacht en zorg genezen en een middel worden waardoor je anderen tot Christus kunt brengen. Dat is uiteindelijk de taak van zendelingen. ■

De auteur komt uit Frankrijk en studeert in Utah (VS).

Meer verhalen van vervroegd teruggekeerde zendelingen staan in de volledige versie van dit artikel op liahona.lds.org en in de app Evangeliebibliotheek.

NOOT

1. Zie 'Wat wordt er van mij verwacht als zending?' *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk*, herziene editie (2018), lds.org/manual/missionary.

Ik speel volleybal, doe aan hardlopen en lees graag.

Het strand is een van mijn lievelingsplekken.

Ik ben in Chicago (Illinois, VS) geboren, maar kwam in Nauvoo in pleegzorg terecht. Ik kan me van mijn leven daarvoor niet veel meer herinneren, maar ik weet nog wel dat ik me niet veilig voelde. Toen ik in pleegzorg terechtkwam, voelde ik me veilig. Ik vind het evangelie fijn. Sommige van mijn vrienden maken soms enge dingen mee omdat ze onze normen niet naleven. Ik weet dat ik veilig ben als ik de geboden onderhoud.

Het vinden van mijn familie was een leuke ervaring. Mijn moeder kwam als plaatsvervangende leerkracht naar mijn peuterschool. Ze speelde met me en zei tegen een leerkracht dat ze me mee naar huis wilde nemen omdat ik zo'n schattig kind was. De leerkracht zei: 'Ze komt in aanmerking voor adoptie, dus misschien kan dat wel!' Mijn moeder zocht het uit en adopteerde mij en mijn twee broers. Ik weet hoe het voelt als je geen familie hebt. Daarom ben ik extra blij dat ik er nu wel een heb.

Lily S. (14), Illinois (VS)

JONGEREN

IN DIT KATERN

**52 Studeer, lees, herhaal, bid.
En begin opnieuw.**

Mario Días Alonso

54 Mijn beste werkdag ooit!

Ouderling Joni L. Koch

**56 Lessen uit het Nieuwe
Testament: De apostelen
zijn getuigen van Jezus
Christus – en jij kunt er
ook een zijn!**

Heather White Claridge

**58 'Je moet deze plek
verlaten'**

Sergio Riquelme Segura

**61 Poster: Geloof komt stap
voor stap**

**62 Een brief van mijn lieve
broer**

Merilee S. B. Averett

**64 Nog een gedachte: Wat
vind je in het Boek van
Mormon?**

Ouderling Gary E. Stevenson

STUDEER, LEES, HERHAAL, BID. *En begin opnieuw.*

Mario Días Alonso

Als je in Chili aan een universiteit wilt studeren, moet je een toelatingsexamen afleggen. Ik wilde aan een verafgelegen universiteit voor ingenieur studeren. Dat was erg duur. Daarom wilde ik een zo hoog mogelijke score op het toelatingsexamen halen, zodat ik een studiebeurs kreeg.

Ik wist waar en wat ik wilde studeren, en ik wist wat ik ervoor moest doen. Ik begon me op het examen voor te bereiden. Ik studeerde, las en herhaalde de leerstof, maar ik behaalde geen hoge score op de oefenexamens. Ik bad tot mijn hemelse Vader en vroeg om meer intelligentie. Ik vroeg Hem mijn verstand te verlichten, zodat ik mijn doel kon bereiken. Zo bad ik een heel jaar lang

dagelijks. Ik volgde op school een speciale voorbereidende cursus en schreef me in bij een instituut dat mensen voor het toelatingsexamen klaarstoomde.

Ik bestudeerde de Schriften dagelijks en woonde trouw het seminarie bij. Ik vervulde al mijn Aäronisch-priesterschapstaken en studeerde nooit op zondag, ook al kon ik die studietijd heel goed gebruiken. Ik wist

Zonder studiebeurs kon ik mijn opleiding niet betalen.

dat zondag de dag van de Heer was en wilde die heiligen, zoals mijn ouders me bijgebracht hadden. Ik wist dat ik het me niet kon veroorloven om mezelf de zegeningen van mijn hemelse Vader te ontzeggen, vooral nu ik ze echt nodig had. Ondanks dit alles behaalde ik nog steeds geen hoge score op het oefenexamen.

Ik bad en vastte met mijn familie, en mijn vader gaf me een zegen.

Na die geestelijke voorbereiding, en mijn andere voorbereiding, legde ik het toelatingsexamen af. Ik behaalde niet alleen het benodigde resultaat, maar scoorde zelfs een van de hoogst mogelijke percentages in het deel wiskunde. Ik kreeg de studiebeurzen en voordelen die ik nodig had en werd op mijn voorkeursuniversiteit toegelaten.

Ik leerde van jongs af aan dat als ik mijn uiterste best doe en mijn geestelijke taken op de eerste plaats zet, mijn hemelse Vader me zegent. Ons leven loopt niet altijd zoals we hopen, maar God zorgt voor ons. Ik weet dat alleen met zijn hulp alles mogelijk is. ■

De auteur woont in Cautín (Chili).

HULP BIJ JE OPLEIDING

De kerk biedt verschillende hulpmiddelen voor je studie na de middelbare school:

- In sommige landen kun je een lening van het permanent studiefonds krijgen om een beroepsopleiding te volgen. Raadpleeg je bisschop of gemeentepresident, of ga naar pef.lds.org.
- BYU-Pathway Worldwide maakt een hogere opleiding betaalbaar. Studenten beginnen met PathwayConnect, een onlineprogramma van één jaar dat hen op een hogere studie voorbereidt. Na PathwayConnect kunnen studenten in minder dan één jaar een certificaat behalen waarmee ze een baan kunnen krijgen. Vervolgens kunnen ze verder studeren en een diploma behalen. En dat alles aan hetzelfde lage tarief. Ga naar byupathway.lds.org.
- Je kunt vaak een betere job vinden door Engels te leren. EnglishConnect is een kerkprogramma waarmee de deelnemers in een evangelie-omgeving Engels leren en geestelijk en stoffelijk zelfredzamer worden. Ga naar englishconnect.lds.org.
- De kerk biedt ook een zelfredzaamheidscursus getiteld 'Scholing voor beter werk'. Deze cursus vindt gedurende twaalf weken in je ring of district plaats. Het cursusboekje staat in de Evangeliebibliotheek onder 'Zelfredzaamheid' en op lds.org/go/71857.

DANKZIJ JE OPLEIDING KUN JE BETER DIENEN

'Ik geef je de raad [...] om je opleiding af te maken, waar je ook bent en wat je interesses en mogelijkheden ook zijn. Ga na hoe je je familie en gemeenschap het beste kunt dienen, en bereid je goed voor.'

President Russell M. Nelson, 'Education: A Religious Responsibility' (devotional aan de Brigham Young University-Idaho, 26 januari 2010.)

Ouderling
Joni L. Koch
van de Zeventig

*Als je werk leert
waarderen en ervan
houden, vind je een
grote bron van vreugde.*

Mijn best

Enkele jaren geleden was ik in een auditorium in het Churchill College van de universiteit van Cambridge voor een jaarlijkse bijeenkomst van het bedrijf waarvoor ik werkte. Ik had er het voorrecht om namens mijn team een prijs in ontvangst te nemen die door de CEO van het bedrijf werd overhandigd voor het voortreffelijke werk dat we dat jaar hadden geleverd.

Toen bedrijfsleiders uit de hele wereld, die tachtigduizend werknemers vertegenwoordigden, applaudisseerden en het werk van ons team loofden, dacht ik: dit moet wel mijn beste werkdag ooit zijn! De sfeer was fantastisch.

Samen brood eten

Maar toen moest ik denken aan mijn allereerste werkdag, bijna veertig jaar daarvoor. Mijn vader had een bakkerij en bakte brood dat op markten in onze Zuid-Braziliaanse stad werd verkocht. Als kind bleef ik erop aandringen dat mijn vader me naar zijn werk meenam. Op een dag stemde hij uiteindelijk toe!

Mijn moeder maakte een wit schortje en een bakkersmuts voor me, en mijn vader en ik gingen naar de bakkerij. We bereidden samen het deeg, maakten er broden van en legden de broden

in de steenoven. Als het brood klaar was, haalden we het voorzichtig met een houten schep uit de oven. We wachtten een paar seconden en proefden van het warme brood. Het smaakte geweldig!

Toen ik er goed over had nagedacht, besloot ik dat de dag waarop ik in Cambridge die prijs had ontvangen mijn op één na beste werkdag ooit was. Mijn beste, gelukkigste werkdag had op een veel bescheidenere plek plaatsgevonden: in een bakkerijtje zonder publiek of staande ovatie. Gewoon mijn pa en ik. Hij leerde me die dag om werken te waarderen en ervan te houden. Hij liet me inzien hoe leuk het is om iets met je eigen handen te maken. Ik leerde dat hard werken het lichaam en de ziel voldoening geeft.

Werken is een zegen

Toen de Heer tegen Adam en Eva zei 'In het zweet van uw gezicht zult u brood eten' (Genesis 3:19), leek Hij hen te straffen. Maar eigenlijk bood Hij hun de gelegenheid om zelfredzaam te worden, in

Ik zal het witte schortje en de bakkersmuts die mijn moeder voor me maakte, en het brood dat mijn vader en ik samen bakten, nooit vergeten.

e werkdag ooit!

hun eigen behoeften te voorzien, en daar vreugde en voldoening uit te halen.

Veel mensen beschouwen werken alleen maar als een manier om in hun onderhoud te voorzien, of misschien als een manier om door hun functie aanzien te krijgen. Maar God wil dat we werken, zodat we voldoening krijgen door taken uit te voeren, iets nieuws te maken, bestaande dingen te vernieuwen en verbeteren, en een bijdrage aan de samenleving te leveren.

Een evangeliegericht leven houdt altijd werken in. Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Een toegewijd leven bestaat uit veel werk, soms eentonig, soms gering, soms ondergewaardeerd, maar altijd werk dat verbetert, orde schept, ondersteunt, verheft, dient en omhoog streeft.'¹

Je hebt als kind vast wel deze vraag gekregen: 'Wat wil je later worden?' Tijdens je tienerjaren verandert die waarschijnlijk in 'Wat wil je studeren?'

Passie, eer en een doel

Welke loopbaan je ook nastreeft, welke baan je ook krijgt, probeer om je werk altijd met passie, eer en een doel te doen. Je moet hard werken en de beste resultaten proberen te behalen. Als je die houding ten opzichte van werken aanneemt, zul je op materieel, emotioneel en geestelijk gebied gerust zijn. De kans om te werken is een zegen van de Heer. Als je werk leert waarderen en ervan houden, zul je het

geluk en de zingeving vinden die uit zelfredzaamheid voortvloeien.

Ik kan nog steeds het applaus en de lovende woorden van het publiek aan de universiteit van Cambridge horen. Maar de herinnering aan mijn dag met mijn vader in de bakkerij en de geur van het versgebakken brood liggen me nauwer aan het hart. ■

NOOT

1. D. Todd Christofferson, 'Bespiegelingen over een toegewijd leven', *Liahona*, november 2010, 17.

De apostelen zijn getuigen van Jezus Christus –
en jij kunt er ook een zijn!

Heather White Claridge
Kerktijdschriften

Een getuige van Jezus Christus worden

- Verlang te geloven (zie Alma 32:27).⁴
- Lees in de Schriften over de Heiland.
- Bid en vraag om een bevestiging van de Heilige Geest dat Christus jouw Heiland is.
- Bestudeer het Nieuwe Testament en let op situaties waarin de apostelen getuigden.

Beeld je in dat je samen met een vriendin in de schoolcafeteria aan het eten bent. Je vriendin wil net de verpakking van een snoepreep openen wanneer iemand haar beschuldigt van diefstal en eist dat ze de reep teruggeeft. Je hebt met eigen ogen gezien dat je vriendin die reep gekocht heeft, en zegt dus, misschien een tikkeltje angstig, dat je vriendin geen dief is.

Bijzondere getuigen

Zo voor de waarheid opkomen noemen we 'getuigen'. In dit voorbeeld ben jij een getuige van de goede inborst van je vriendin. Net zoals jij een getuige van je vriendin kunt zijn, heeft God profeten en apostelen als bijzondere getuigen van zijn Zoon, Jezus Christus, geroepen. Apostelen worden 'met bepaalde bevoegdheid en verantwoordelijkheid uitgestuurd'¹ om te onderwijzen, te getuigen en 'bijzondere getuigen van de naam van Christus in de gehele wereld' te zijn (Leer en Verbonden 107:23).

De apostelen werden kort na de opstanding van Christus als zijn getuigen geroepen (zie Handelingen 1:8). Bij je studie van het boek Handelingen in het Nieuwe Testament zul je veel verhalen lezen waarin de apostelen getuigden dat Jezus Christus de Zoon van God is (zie Handelingen 2:36; 5:27–32; 10:36–44). Ook de hedendaagse apostelen zijn bijzondere getuigen. Luister maar eens naar de algemene conferentie. Dan zul je zien dat ze van Christus getuigen.

De Heilige Geest getuigt van Christus

Sommige apostelen in het Nieuwe Testament waren bij Christus toen Hij op aarde was en zagen dat Hij naar de hemel werd opgenomen (zie Handelingen 1:9–11). En misschien hebben hedendaagse apostelen

Hem ook gezien.² Maar het is niet omdat je Jezus met je eigen ogen ziet dat je zijn getuige bent. President Joseph Fielding Smith (1876–1972) heeft gezegd: '[De Heilige Geest] is de enige manier waarop iemand echt kan weten dat Jezus de Christus is en dat zijn evangelie waar is.'³ Dus ook al hebben de apostelen Christus misschien gezien, ze weten dat Hij de Heiland is omdat de Heilige Geest hun dat heeft verteld!

Jij kunt een getuige zijn

Jij hebt ook de belofte dat je door de Heilige Geest te weten kunt komen dat Jezus Christus jouw Heiland is (zie Leer en Verbonden 46:13). Dat geldt niet alleen voor apostelen! Hoewel je niet als bijzondere getuige van Christus bent geroepen, kun je een getuigenis van Christus nastreven en van Hem getuigen tot de mensen om je heen. Je kunt het gebod van de Heiland tot Petrus gehoorzamen: 'Als u eens tot inkeer gekomen bent, versterk dan uw broeders [en zusters]' (Lukas 22:32). ■

NOTEN

1. Gordon B. Hinckley, 'Special Witnesses for Christ', *Ensign*, mei 1984, 50.
2. Zie Boyd K. Packer, 'The Witness', *Liahona*, mei 2014, 97; zie ook Lorenzo Snow, 'A Visit from the Savior', *Liahona*, september 2015, 80.
3. Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, samengesteld door Joseph Fielding Smith jr., 5 delen (1957–1966), deel 3, 31.
4. Zie ook Jeffrey R. Holland, 'Ik geloof, Heere', *Liahona*, mei 2013, 93–95.

'JE MOET DEZE PLEK VERLATEN'

Ik was ongerust omdat we
als gezin naar het noor-
den van Chili verhuisden,
maar de woestijn werd
ons beloofde land.

Sergio Riquelme Segura

Toen ik vroeger in het Boek van Mormon las hoe Nephi zijn geïnspireerde vader altijd steunde, dacht ik dat de meeste jongeren in de kerk zoals Nephi waren. Maar toen mijn ouders besloten om naar de woestijn te verhuizen, voelde ik me eerder zoals Laman en Lemuel. Ik wilde mijn thuis niet achterlaten.

Net als Nephi en zijn broers ben ik 'geboren uit goede ouders' (1 Nephi 1:1). Ze werden beiden in hun tienerjaren lid van de kerk. Mijn moeder wachtte op mijn vader toen die op zending was. Ze waren actief in de kerk en werkten hard.

Toen ik naar de middelbare school ging, ontstond er in Concepción (Chili) een economische crisis. Banen verdwenen en mijn vader had moeite om nog werk te vinden. Uiteindelijk zocht hij buiten de stad naar werk. Uiteindelijk zocht hij in de mijnstreek in het noorden van Chili, terecht. Hij is ingenieur en vond er een goede baan. Maar hij woonde er alleen, ver van ons vandaan. We zagen hem alleen wanneer hij zich de 32 uur durende busrit naar huis kon veroorloven.

Na enkele jaren waarin we mijn vader maar twee à drie keer per jaar zagen, vond mijn moeder dat er iets moest veranderen.

Mijn ouders besloten dat de rest van het gezin naar het noorden moest verhuizen.

We moeten bij onze vader zijn

Mijn jongere broer had er niets op tegen. En mijn oudere zus, die aan de universiteit studeerde, gaf me het goede voorbeeld. 'Ik zal mijn studie opofferen', zei ze. 'We moeten bij onze vader zijn.' Iedereen stond achter de beslissing om te verhuizen, behalve ik. Ik wilde ook bij mijn vader zijn, maar ik verzette me tegen veranderingen en persoonlijke offers. Ik had mijn vrienden, kende mijn omgeving, genoot van mijn leven en wilde in Concepción studeren. Ik probeerde mijn moeder er uit alle macht van te overtuigen om niet te verhuizen.

Uiteindelijk zei ze: 'Jongen, je vader is eenzaam. Hij wil dat we bij hem zijn. Ik wou dat je dat begreep, maar je bent te egoïstisch.' En ze verzekerde me: 'We zullen daar kansen krijgen.'

Ik wist in mijn hart dat ze gelijk had, maar mijn hoofd was nog niet overtuigd. Ik had nog geen sterk getuigenis, maar besloot in gebed te vragen of ik met mijn familie mee moest gaan. Ik kreeg een duidelijk antwoord: 'Je moet deze plek verlaten.' Ik was verdrietig, maar vertelde mijn ouders dat ik mee zou gaan.

Sergio en zijn vrienden in het instituut.

Waar zijn de bomen?

Concepción is een groene plek met veel bomen. Er valt jaarlijks 127 cm neerslag. In Antofagasta, de stad bij Calama waar we zouden wonen, valt er jaarlijks amper 0,25 cm neerslag.

Maar het schokkendste vond ik de reis. We zagen tijdens de lange busrit de geleidelijke overgang van groen naar bruin. Het was verschrikkelijk. Ik vroeg me af waar de bomen waren. Waar waren de koeien in de wei? Ik zag alleen maar zand, stenen en heuvels.

En dat was logisch, want het noorden van Chili is een woestijn. Ik moest denken aan Laman en Lemuel en hoe ze zich voelden toen ze als gezin hun erfland achterlieten en de wildernis introkken.

Ik was heel ongerust toen we in Antofagasta aankwamen. Wat als ik geen vrienden kon vinden? Wat als ik niet aan het gebied gewend kon raken? Wat als ik mijn toekomstplannen niet kon verwezenlijken?

Achteraf gezien had ik niet ongerust hoeven te zijn. Mijn moeder had gelijk over de kansen die ons wachtten – vooral de geestelijke kansen.

Vóór ons vertrek was het evangelie geen prioriteit voor me. De Heer was niet zo belangrijk. Maar in Antofagasta ontmoette ik mensen die me de pracht van het evangelie lieten inzien. Ik kreeg hulp van bijzondere priesterschapsleiders. Ik sloot vriendschappen die ik nog steeds koester. Mijn geestelijke leven veranderde volledig.

Ik ben dankbaar dat ik naar mijn moeder luisterde. Ik ben dankbaar dat de Heer mijn gebed verhoorde. Ik ben dankbaar dat ik de moed had om met mijn familie naar het noorden te verhuizen.

Hier in de woestijn ben ik in de man veranderd die ik nu ben. Hier heb ik me voorgenomen om het evangelie ter harte te nemen, op zending te gaan, in de tempel te trouwen en mijn leven aan de Heer te wijden. Hier heb ik besloten dat ik niet meer zoals Laman en Lemuel wil zijn.

De wildernis werd voor onze familie het beloofde land. ■

De auteur woont in Antofagasta (Chili).

GELOOF

KOMT STAP VOOR STAP

'Welnu, word niet moe goed te doen, want u legt het fundament van een groot werk.'

Leer en Verbonden 64:33

Dear Merilee
 Well you have got the big birthday
 you, I guess when you get to
 already be past. I can't be
 16 years old. It seems like
 years ago when you used
 red cowboy hat + prairie
 only 3/5 or so, but
 stay sweet + pure
 one know that the cl
 you

ELDER GARY STEVE

actions speak louder
 + you do fit your name
 of Honor. HAPPY

Love ya
 Always

Two others
 Gary

EEN BRIEF

van mijn lieve broer

Ik miste mijn oudere broer op mijn zestiende verjaardag omdat hij op zending was. Maar de raad die hij me stuurde, was een geschenk dat ik altijd zou koesteren.

Merilee S.B. Averett

zoals verteld aan Richard M. Romney

Zestien! Wat een fijne tijd! Niemand mag die alleen beleven, dacht ik.

Ik heb lieve, wijze ouders die me altijd goede raad gaven. Mijn oudere zus was net getrouwd en naar een andere staat verhuisd. Mijn 11-jarig broertje had zo zijn eigen zorgen. Ik had geweldige vrienden en wist dat mijn kerkleiders oprecht met me begaan waren.

Maar mijn oudere broer, Gary, was mijn vertrouweling. Als tiener keek ik enorm naar hem op. Telkens als ik met hem praat, wordt alles veel duidelijker, dacht ik. Ik wou dat hij hier was.

Maar helaas. Hij was in het verre Japan op voltijdzending.

Hoewel ik Gary miste, had ik toch een leuke verjaardag. Mijn moeder maakte haar traditionele verjaardagsontbijt voor me klaar, en ik kreeg een paar pakjes voor ik naar school ging. Die avond gingen we als gezin naar een pizzeria, en de dag eindigde met verjaardagstaart. Ik stond mezelf zelfs even toe om te dagdromen over de leuke dingen die ik als 16-jarige mocht doen, zoals daten en autorijden.

Maar het beste geschenk dat ik die dag kreeg, was een brief. Gary was mijn superbelangrijke dag niet vergeten! We hadden toen nog geen e-mail. Een brief uit Japan moest dus een lange weg afleggen om in Cache Valley in Utah aan te komen. Ik was verbaasd dat zijn brief precies op mijn verjaardag gearriveerd was! De brief was met de hand geschreven. Zo leek het alsof mijn broer bij me was toen ik zijn woorden las:

'Lieve Merilee,

'Je grote dag komt eraan, nietwaar? Wanneer je deze brief leest, is je verjaardag waarschijnlijk al voorbij. Ik kan nauwelijks geloven dat je 16 bent. Het lijkt wel gisteren dat je [met je rode cowboyhoedje] rondliep.

'Blijf je lieve, onschuldige zelf, en laat iedereen weten wat de kerk voor je betekent. Doe je dat, dan zul je nooit in een situatie terechtkomen waarin je een beslissing moet nemen terwijl je leeftijdgenoten je onder druk zetten. Bijvoorbeeld: op de middelbare school wist iedereen dat ik niet dronk of rookte. Ik werd dus nooit uitgenodigd voor feestjes waar ze dat deden. Mijn vrienden wisten dat ik dat niet deed. [...]

'Als mensen weten wat je normen zijn, zul je anderen aantrekken die dezelfde normen naleven. Je hoeft niet iedereen over je normen te vertellen; laat ze uit je gedrag blijken. Je bent heel lief en vrolijk. En je hebt een goed gevoel voor humor. Fijne zestiende verjaardag!' Die laatste zin was rood onderstreept. Ik had geen mooier verjaardagscadeau kunnen wensen! Ik las de brief vaak. Uiteindelijk kwam mijn broer uit Japan terug en konden we weer echt met elkaar praten.

Ik ontving de brief jaren geleden, maar heb hem nog steeds. Er is sindsdien veel veranderd, maar ik houd nog evenveel van mijn broer. Nu steun ik hem niet alleen als mijn broer en vriend, maar ook als ouderling Gary E. Stevenson van het Quorum der Twaalf Apostelen. Ik put kracht uit de raad die hij ons als bijzondere getuige van Christus in de hele wereld geeft, net als uit zijn brief voor mijn zestiende verjaardag. ■

De auteur woont in Utah (VS).

Wat vind je in het Boek van Mormon?

Ouderling Gary E. Stevenson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Als je een moment neemt en een rustige plek uitkiest om in het Boek van Mormon te lezen, zul je antwoorden vinden, leiding voelen en zelf een getuigenis van het Boek van Mormon en van Jezus Christus ontwikkelen.

Als je je in dit kostbare boek verdiept, zul je je geliefde Heiland, de Heer Jezus Christus, op haast elke bladzijde tegenkomen. Gemiddeld wordt Hij één keer per 1,7 verzen genoemd.¹ Christus heeft zelf van de waarachtigheid ervan in deze laatste dagen getuigd. Hij zei: 'Zowaar uw Heer en uw God leeft, het is waar' (Leer en Verbonden 17:6).

Ik ben dankbaar voor de uitnodiging en de belofte die de Heer bij monde van de profeet Moroni aan ieder van jullie gaf – en aan iedereen die het Boek van Mormon leest: 'En wanneer u deze dingen [het Boek van Mormon] ontvangt, spoor ik u aan God, de eeuwige Vader, in de naam van [Jezus] Christus te vragen of deze dingen niet waar zijn; en indien u vraagt met een oprecht hart, met een eerlijke bedoeling en met geloof in Christus, zal Hij de waarheid ervan aan u openbaren door de macht van de Heilige Geest' (Moroni 10:4; zie ook de verzen 3, 5).

De waarheden in het Boek van Mormon zullen je opbouwen en inspireren. Ze zullen je geloof versterken, je ziel met licht vullen en je op een toekomst voorbereiden die je je amper kunt voorstellen.

In dit boek zul je de eindeloze liefde en onbegrijpelijke genade van God ontdekken. Als je ernaar streeft de leringen die erin staan na te leven, zul je meer vreugde vinden, je begrip zal toenemen en je zult een antwoord vinden op de talrijke beproevingen die het sterfelijk leven met zich meebrengt. Als je je tot het boek wendt, wend je je tot de Heer. ■

Uit een toespraak, gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie van 2016.

NOOT

1. Zie Susan Easton Black, *Finding Christ through the Book of Mormon* (1987), 16–18.

Heeft **vier zonen.**

Geboren op
6 augustus 1955 in
**Cache
Valley,**
(Utah, VS).

Heeft ruim negen
jaar lang in
Azië
gewoond.

OUDERLING

GARY E. STEVENSON

Huwde
Lesa Jean Higley
in april 1979 in de Idaho
Fallstempel (Idaho, VS).

Haalde zijn bachelordiploma in
bedrijfskunde
aan de Utah State University.

Hij ging als jongeman
vaak met zijn vader
weduwen
in de wijk bezoeken
en dienen.

In
**oktober
2015**
als apostel
geroepen.

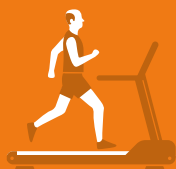
Noemt zijn
vrouw
het zonnetje
in zijn leven.

Heeft gezegd dat zijn
**roeping in
het Quorum**
der Twaalf zijn knieën
deed knikken.

Was als jonge
voltijdzending in het
**zendingsge-
bied Fukuoka
(Japan)**
werkzaam.

Was
mede-oprichter
van een producent van fitnessstoestellen,
waar hij tot 2008 als hoofd en directeur
bedrijfsvoering werkte.

Toen hij 11 jaar was,
**redde zijn
vader hem.**
Hij trapte bijna op een
slappende ratelslang.

Houdt van
skiën,
snowboarden
en trektochten.

Was van 2004 tot 2007
president van het
**zendingsge-
bied Nagoya
(Japan).**

JONGVOLWASSENEN

**BEN JE VROEGTIJDIG
VAN ZENDING
TERUGGEKEERD?**

*Wat de reden ook was, je kunt
de zegeningen van het evangelie
blijven genieten.*

42

JONGEREN

**JIJ KUNT EEN
GETUIGE VAN JEZUS
CHRISTUS ZIJN**

56

PERSOONLIJKE
OPENBARING

**HET VOORBEELD VAN
NEPHI VOLGEN**

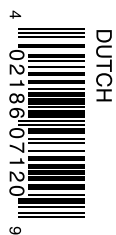
58

KINDEREN
ONDERRICHTEN

**WAT HOUDT HET
IN OM EEN CHRISTEN
TE ZIJN?**

V12

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

Vriend

Hoe ben jij een
pionier?

Zie de pagina's V7 en V10

**President
Dallin H. Oaks**

Eerste raadge-
ver in het Eerste
Presidium

Over het evangelie vertellen

De Heiland, Jezus Christus, heeft zijn discipelen geboden om iedereen op aarde over het evangelie te vertellen. Hij zei:

**‘Ga heen in heel de wereld,
predik het Evangelie aan alle
schepselen’ (Markus 16:15).**

We hebben de hulp van alle kerkle-
den nodig om iedereen over het evange-
lie te vertellen.

Hieronder staan manieren waarop jij
daarmee kunt helpen:

- ①. **Heb iedereen lief** als je broeder
of zuster, zoals Jezus ons dat heeft
geleerd.
- ②. **Onderhoud de geboden** zodat
je een goed voorbeeld bent.
- ③. **Bid** om erachter te komen wie
klaar is om over het evangelie
te horen, en hoe je hem of haar
erover kunt vertellen.
- ④. **Vertel andere mensen** over
Jezus Christus.

Om zendingswerk te doen, moet je
van andere mensen houden, en moet
je ze willen helpen. Hoe de ander ook
reageert, als je iemand uit liefde over
het evangelie vertelt, ben je een goede
zendeling! ●

*Aangepast overgenomen uit ‘Het herstelde evangelie
uitdragen’ Liahona, november 2016, 57–60.*

Uit liefde vertellen

Hoe kun jij vandaag je liefde voor andere mensen laten zien?

Zoek bij elk plaatje het nummer uit de boodschap van president Oaks.

Met FILIP bidden

Shirley Espada-Richey

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

'Bid altijd' (Leer en Verbonden 19:38).

Josef was voor het eerst bij Filip thuis. Ze hadden veel plezier met het bouwen van een kartonnen ruimteschip. Ze kleurden er zelfs prachtige vlammen op. Toen Filips moeder ze voor het eten riep, volgde Josef Filip naar de keuken.

'Ik zal dankzeggen', zei Filips vader.

Wat betekent dat? vroeg Josef zich af. Hij zag dat Filip en zijn familieleden hun voorhoofd aanraakten, het midden van hun borst, links en toen rechts. Josef had nog nooit iemand dat zien doen.

Filip stak zijn hand uit. Josef keek om zich heen en zag dat de anderen elkaars hand vasthielden en hun hoofd bogen. *Gaan ze bidden? Is dat de betekenis van 'dankzeggen'?* vroeg Josef zich af.

Josef wilde Filip niet kwetsen, dus pakte hij zijn hand. Filips vader pakte Josefs andere hand en begon te bidden.

'Zegen ons, o Heer ...'

Voordat ze gingen zitten, raakten Filip en zijn familieleden nog een keer hun voorhoofd en hun borst aan.

Toen Josef thuiskwam, vroeg moeder of hij een fijne dag had gehad.

'Was het leuk?' vroeg mama.

'Ja', zei Josef zachtjes. Hij had tenslotte een fijne dag gehad. Het ruimteschip was geweldig, en de hamburgers waren heerlijk. Maar er zat hem iets dwars.

Moeder keek hem nog eens doordringend aan. 'Je klinkt niet alsof je het fijn hebt gehad. Is er iets mis?'

'Nou ...'

Josef had zo veel vragen! Hij bleef maar aan dat gebed denken. Waarom was het zo anders dan de manier waarop ze bij hem thuis baden?

Hij vroeg: 'Mama, hoe bad jij voordat je lid van de kerk werd?' Josef vertelde haar over het gezinsgebed bij Filip thuis.

'Het lijkt erop dat ze katholiek zijn, net als ik was', zei moeder. 'Ze maakten met hun hand het teken van het

kruis. Zie je dat het op een kruis lijkt? Dat herinnert ze eraan dat Jezus voor ons is gestorven.'

Josef glimlachte. 'Dus Filip gelooft ook in Jezus?'

'Ja, inderdaad', zei moeder. 'Weet je nog wat Filips vader in het gebed zei?'

Daar moest Josef even over nadenken. 'Hij bedankte God voor alles wat Hij ons geeft ... en hij had het over Christus!'

'Zie je wel?' zei moeder met een glimlach. 'We zijn niet zo heel erg verschillend. Ik ben blij dat je met Filip en zijn familie mee kon bidden.'

Een paar dagen later kwam Filip bij Josef thuis spelen. Ze waren buiten aan het spelen toen vader ze voor het eten naar binnen riep. Josefs maag knorde toen ze de keuken in renden.

'Ik rammel van de honger!', zei Josef.

'Ik ook', zei Filip.

Iedereen ging aan tafel zitten. Filip zat naast Josef. Filip maakte het teken van het kruis en wilde Josefs hand pakken.

'Hier thuis bidden we zo,' zei Josef. 'We doen onze armen over elkaar, doen onze ogen dicht, buigen ons hoofd, en bidden.'

'Is dat alles?'

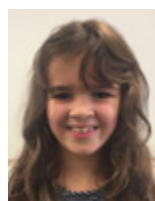
'Dat is alles.'

'Makkelijk', zei Filip.

Josef deed zijn ogen dicht en glimlachte. Hij was blij dat hij met zijn vriend kon bidden. ●

De auteur woont in Californië (VS).

Wat betekende
het om God 'dank
te zeggen'?

Ik heb vrienden op school die katholiek of moslim zijn, en we zijn de beste vrienden, want Jezus wil dat we zo met elkaar omgaan.

Elizibeth A. (8), West Midlands (Engeland)

Vol goede werken

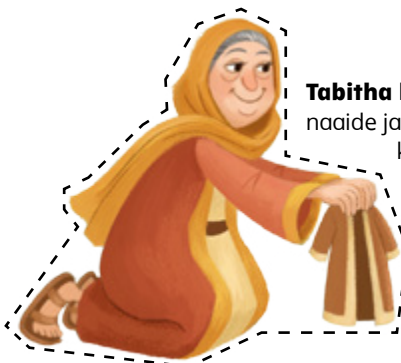
Deze drie vrouwen in het Nieuwe Testament hielpen andere mensen. Lees wat ze deden, en zoek daarna de plaatjes erbij. Wat kun jij vandaag doen om iemand te helpen?

Priscilla en haar man verdienden hun geld met tenten maken. Samen leerden ze anderen het evangelie. Misschien hielden ze thuis zelfs wel kerkbijeenkomsten.
(Zie Handelingen 18:26.)

Lydia verkocht paarse verf. Ze voelde de Geest en besloot zich te laten dopen. Ze liet de discipelen op hun reis bij haar thuis logeren.
(Zie Handelingen 16:14-15.)

Tabitha hielp de armen en naaide jassen en andere kleren voor mensen in nood. Petrus wekte haar uit de dood op.
(Zie Handelingen 9:36, 39-40.) ●

Deze pagina hoort bij pagina 108 van
Kom dan en volg Mij - voor personen en gezinnen.

Je bent een pionier

Onverschrokken ♩ = 69-76

Tekst naar: Ruth Muir Gardner
Muziek: Ruth Muir Gardner, bew. door Vanja Y. Watkins

F

1. Je hoeft geen kar te trek -
(2. Je) bent door God ge - roe -

C7 **F**

ken naar 'n plek heel ver van hier, of
pen; Hij heeft je no - dig hier, dus

C7 **F7** **Gm**

maan - den - lang te lo - pen, maar toch
dien Hem blij en met ge - loof, ook

C7 **1. F** **2. F**

ben je pi - o - nier!
jij bent pi - o nier!

Detailed description: This is a musical score for the hymn 'Je bent een pionier'. It is written for voice and piano. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 2/4. The tempo is marked 'Onverschrokken' (Fearless) with a quarter note equal to 69-76 beats per minute. The score is divided into four systems. The first system starts with a treble clef and a key signature of one flat, with a 'F' chord symbol above the staff. The melody begins with a whole rest, followed by a quarter note G4, a quarter note A4, and a quarter note Bb4. The bass line starts with a whole rest, followed by a quarter note G2, a quarter note F2, and a quarter note E2. The second system continues the melody with a quarter note C5, a quarter note Bb4, and a quarter note A4. The bass line continues with a quarter note D2, a quarter note C2, and a quarter note B1. The third system features a key change to C major (indicated by a natural sign on the Bb4). The melody has a quarter note G4, a quarter note A4, and a quarter note B4. The bass line has a quarter note G2, a quarter note F2, and a quarter note E2. The fourth system returns to the key of B-flat major. The melody has a quarter note G4, a quarter note A4, and a quarter note Bb4. The bass line has a quarter note G2, a quarter note F2, and a quarter note E2. The score includes various musical notations such as rests, notes, stems, and beams. There are also fingerings indicated by numbers 1, 2, 3, 4, 5. The lyrics are in Dutch and are aligned with the melody.

Groetjes uit Cambodja!

Hallo, ik ben Paolo. En dit is Margo.

We brengen een bezoek aan Cambodja. En dit zijn we over dat land te weten gekomen!

De meeste kinderen in Cambodja worden door een ouder op de motorfiets naar school en naar de kerk gebracht. Of ze kunnen met een *tuktuk* gaan – een klein motorrijtuig.

Cambodja is een land in Zuidoost-Azië. Er wonen ongeveer 15 miljoen mensen, met zo'n 14 duizend kerkleden.

Dit is het Cambodjaanse Boek van Mormon. In Cambodja spreken de mensen Khmer (Kmer). Ze hebben een alfabet met 74 letters: het langste alfabet in de hele wereld!

Deze kerkleden begroeten elkaar op de traditionele Cambodjaanse manier, die *sampeah* heet. Hoe hoger je je handen houdt, hoe meer respect je toont.

FOTO VAN LEDEN DIE ELKAAR BEGROETEN EN MAN OP MOTORHETS JAMES ILLIFF JEFFERY

Afgelopen jaar kondigde president Nelson aan dat de eerste Cambodjaanse tempel in de hoofdstad, Phnom Penh, wordt gebouwd! Als ze een tempel hebben, kunnen de leden zich daar als gezin voor altijd aan elkaar laten verzegelen.

Veel jeugdwerkkinderen in Cambodja zijn de enige christenen op hun school. Dat komt doordat de meeste mensen in Cambodja boeddhist zijn. Het boeddhisme leert mensen om eerlijk, vreedzaam en wijs te zijn. Dit is een beroemd boeddhistisch monument in Cambodja dat door mensen uit de hele wereld bezocht wordt.

Veel Cambodjaans eten wordt met *prahok* gemaakt, een zoutzure vispasta. Deze kerkleden maken een grote pan soep om in het ringgebouw in de pauze tussen bijeenkomsten van de algemene conferentie te eten.

Leuk dat je Cambodja met ons hebt verkend. Tot de volgende keer!

En dit zijn een paar vrienden van ons uit Cambodja!

Ik ben blij als ik naar God luister.

**Sineth B. (6),
Kampong Thom
(Cambodja)**

Toen ik thuis de lessen van de zendingen had gehad, liet ik me dopen, en nu ben ik zo blij!

**Sina B. (8),
Kampong Thom
(Cambodja)**

**Kom je uit Cambodja?
Schrijf ons! We willen
graag iets van je horen.**

Mara de pionier

Jessica Larsen

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Oktober 2018, Phnom Penh (Cambodja)

Mara knoopte haar rok dicht en keek in de spiegel. Het voelde wat vreemd om op zaterdag zondagse kleding te dragen, maar dit was een bijzondere zaterdag. Het was algemene conferentie!

‘Kijken jullie uit naar de vrouwenbijeenkomst?’ vroeg Mak (mama). Ze haalde snel maar zachtjes een borstel door Mara’s haar. ‘Probeer zo goed mogelijk te luisteren.’

‘Oké. Ik hoop dat ze pioniersverhalen vertellen!’ Die vond Mara het mooist.

‘Misschien doen ze dat wel,’ zei Mak. ‘Wist je dat je vader een pionier is?’

Dat snapte Mara niet. Haar vader had nooit een handkar getrokken.

‘Hoezo is hij een pionier?’ vroeg ze.

Mak knikte naar het raam, in de richting van de rivier. ‘Hij was daar aan het vissen toen hij met de zendelingen kennismaakte. Hij was de eerste in de familie die zich liet dopen’, zei Mak. ‘En dat betekent dat hij een pionier is! Laten we nu eens kijken waar oma is.’

Yiay (oma) wachtte op ze in de voorkamer. Mara’s opa en oma woonden bij hen in. Yiay zorgde voor Mara

als ze uit school kwam, want haar ouders waren dan nog aan het werk. Yiay stond al bij de brommer waarmee ze door de stad reden.

‘De kerk is nog maar 25 jaar in Cambodja’, zei Mak tegen Mara toen ze de deur opendeed en de brommer de straat op duwde. ‘Dus we zijn allemaal pioniers. Zelfs jij!’

‘Waarom ben ik een pionier?’ vroeg Mara zich af terwijl ze op de brommer klom. Mak bestuurde de brommer, met Yiay achterop en Mara tussen ze in. Mara hield zich stevig vast terwijl ze door het drukke verkeer zigzagden.

Toen ze langs een café reden, kwam de theelucht ze tegemoet. Bijna iedereen hier dronk thee. Maar Mara niet. Ze hield zich aan het woord van wijsheid. Mara grijsde. In dát opzicht was ze in elk geval een pionier!

Toen de brommer de hoek om reed, zag Mara een *wat*, een boeddhistische tempel. Het rode puntdak stak boven de andere gebouwen uit. Op de binnenplaats zaten monniken met geschoren hoofd in oranje gewaden te studeren.

Mara wist dat de meeste mensen in Cambodja boedhist waren. Ze geloofden niet in Jezus. Maar Mara wel. 'Op die manier ben ik ook een pionier', dacht Mara. En vandaag zou ze de kans krijgen om naar de profeet te luisteren!

Toen de brommer de parkeerplaats van de kerk opreed, zag Mara heel veel vrouwen arriveren. Sommige kwamen lopend, andere met een brommer. Weer andere kwamen met een *tuktuk* – kleine motorrijtuigen. Veel vrouwen droegen een jurk of een eenvoudige rok, net als Mara. En sommige droegen een *sampot*, een prachtige lange rok met kleurrijke patronen.

Mara, Mak en Yiay gingen met de andere vrouwen in de kapel zitten. De conferentie was een week eerder in Salt Lake City, in de Amerikaanse staat Utah, gehouden. Maar nu konden de mensen in Cambodja de uitzending in het Khmer bekijken. Mara sprak thuis zowel Engels als Khmer, en op school leerde ze Frans. Maar veel Cambodjanen spraken alleen Khmer.

De eerste spreker vertelde geen pioniersverhalen. Maar de tweede spreker vertelde dat ze vroeger als ze van school naar huis moest lopen een steil zandpad

moest beklimmen. Het heette het jongenspad, en soms deed ze haar schoenen uit en liep op blote voeten verder. Ze wilde moeilijke dingen doen net zoals een pionier! Mara glimlachte toen ze aan alle manieren dacht waarop *zij* een pionier was.

De profeet was de laatste spreker. Hij was een lange man. Mara luisterde met extra veel aandacht. 'Ik nodig u uit om tussen nu en het eind van het jaar het Boek van Mormon te lezen', zei hij. 'De hemelen zullen voor u opengaan. De Heer zal u zegenen.'

Mara wist dat het niet makkelijk zou zijn om het hele Boek van Mormon te lezen. Ze keek naar de vrouwen om haar heen. Zij hadden allemaal besloten om Jezus Christus te volgen. Ze waren allemaal gekomen om naar de profeet te luisteren. Mara wilde net als zij de profeet volgen. Ze wilde een pionier zijn! ●

De auteur woont in Texas (VS).

President Russell M. Nelson kondigde tijdens de algemene oktoberconferentie 2018 bovendien aan dat er in Cambodja een tempel wordt gebouwd!

Ik ben christen!

Marissa Widdison
Kerktijdschriften

Bij mijn doop en bevestiging
kreeg ik Christus' naam.
Dus zal ik Hem altijd volgen
en het goede doen,
waar ik ook ga.

Ik ben christen! Ik geloof dat Christus de
goede Herder is, Gods eniggeboren Zoon –
de Vrededorst, het Brood des levens, de
Heilige van Gods troon.

Ik ben christen! Ik lees de Schriften
elke dag om over zijn leven te leren,
zijn wonderen, zijn leringen, en Hem om zijn offer te eren.

Ik ben christen! Ik wil allen vertellen dat Jezus ze nieuw leven
gaf door zijn eigen leven te geven!

Ik ben christen! Als mijn ziel gekweld
wordt door aardse zorgen,
wend ik me tot Jezus en weet dat Hij er
voor me is, vandaag en morgen.

Ik ben christen! Ik gebruik wat ik heb
om mijn vrienden te helpen als
ze in nood verkeren.
Ik probeer te doen wat Christus zou
doen, van zijn voorbeeld te leren.

Ik ben christen! Ik vergeef hem
die kwaad doet, ongeacht wie.
Ik wil vrede en vriendschap,
ik zorg voor harmonie.

Ik ben christen! Ik neem elke
week deel aan het avondmaal
dat Hij zijn discipelen schenkt,
en beloof Hem dat ik trouw
aan Hem blijf en altijd aan
Hem denk.

Ik ben christen! Zelfs als
ik alleen ben, kies ik goed.
Ik ben eerlijk en deugdelijk en heb
moed. Je kunt van mij op aan.

Ik ben christen! Ik heb
de Heer met heel mijn
hart lief. Het is waar!
Nu is het jouw beurt.
Vertel ons alsjeblieft wat
het voor jou betekent om
een christen te zijn! ●

WIST JE?

De naam 'christenen' werd in het Nieuwe Testament voor het eerst gebruikt voor mensen in de stad Antiochië die Jezus Christus volgden. Je kunt erover lezen in Handelingen 11:26.

‘Wil je naar mijn doopdienst komen?’

**Rebecca Hogg en
Eric B. Murdock**
(Gebaseerd op een
waargebeurd verhaal)

‘Laat niemand u minachten vanwege uw jeugdige leeftijd, maar wees een voorbeeld voor de gelovigen’ (1 Timoteüs 4:12).

Oliver kon niet wachten tot het eind van de week. Volgende week was de grote dag waarop hij had gewacht sinds hij vier was. Hij zou gedoopt worden.

Oliver was zo opgewonden over zijn doop dat hij het van de daken wilde schreeuwen zodat iedereen in Engeland het zou horen! Hij kon niet wachten om het op school aan zijn vriend Dylan te vertellen.

‘Ik kan het niet geloven! Ik word *eindelijk* gedoopt,’ zei Oliver. ‘Het wordt geweldig!’

‘Ik dacht dat alleen baby’s gedoopt werden.’ Dylan leek het niet te snappen.

Oliver wilde het
van de daken
schreeuwen zodat
iedereen in Engeland
het zou horen!

'Kinderen moeten acht jaar of ouder zijn om in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen gedoopt te worden', zei Oliver. 'Dat is mijn kerk.'

'Tof', zei Dylan.

Oliver kreeg ineens een idee. 'Wil je naar mijn doop komen?'

'Ja hoor', zei Dylan. 'Maar ik moet het eerst aan mijn ouders vragen.'

'Oké!'

Oliver was blij dat Dylan misschien naar zijn doop zou komen. En toen kreeg hij weer een idee. 'Ik wil meer dan maar één vriend bij mijn doop hebben. Ik wil zo veel mogelijk mensen uitnodigen!' Oliver rende naar huis en vertelde zijn moeder dat hij een plannetje had.

Oliver voerde op de vastenzondag voor zijn doop zijn plannetje uit. Hij gaf vanaf het spreekgestoelte zijn getuigenis, en zei toen: 'Ik word volgende week zaterdag gedoopt, en ik wil dat iedereen komt! Wilt u alstublieft alle mensen die u kent die geen lid van de kerk zijn, of die niet naar de kerk gaan, voor mijn doop uitnodigen?' Hij voelde zich net een zendeling. En dat vond hij een fijn gevoel!

Die week nodigde Oliver vrienden, familieleden en leraren uit voor zijn doop.

'Ik zou het fijn vinden als je kon komen!' zei hij tegen ze.

Toen het bijna zaterdag was, begon Oliver zich af te vragen hoeveel mensen er werkelijk zouden komen. Als ze het nou eens allemaal te druk hadden, of niet wilden komen?

Hij vroeg in een kort gebed of er in elk geval een paar mensen die hij had uitgenodigd mochten komen. En toen maakte hij zich er niet druk meer om. Hij wist dat het goed was dat hij ze had uitgenodigd. Bovendien was gedoopt worden die dag het belangrijkste.

Toen Oliver op zijn doopdag in de kerk aankwam, kon hij zijn ogen niet geloven. Er waren heel veel vrienden van hem gekomen. Hij zag zelfs een aantal mensen die hij niet kende. Hij wuifde toen Dylan met zijn ouders binnenkwam.

Toen het tijd was voor zijn doop, stapte Oliver in het warme water. Zijn vader hield zijn hand vast, zoals ze het hadden geïmiteerd. Toen zei hij het korte doopgebed en liet Oliver in het water zakken. Voordat hij er erg in had, stond Oliver weer overeind – druiwend nat, en grijnzend. Hij wist dat hij Jezus' voorbeeld volgde.

Toen Oliver droge kleren had aangetrokken, bevestigden zijn vader en enkele andere mannen hem als lid van de kerk, gaven hem een speciale zegen, en ze droegen hem op om de Heilige Geest te ontvangen. Daarna vroeg Oliver of hij zijn getuigenis mocht geven.

'Bedankt dat jullie op deze bijzondere dag voor mij zijn gekomen. Ik vind het echt fijn', zei Oliver. 'Ik ben blij dat ik gedoopt ben, en ik geloof dat dit de kerk van Christus op aarde is.'

Na de dienst kwamen de mensen Oliver feliciteren.

'Bedankt voor de uitnodiging!' zei Dylan. 'Het voelde goed van binnen.'

'Iedereen was zo aardig!' zei Dylans moeder. 'We voelden ons erg welkom.'

Die avond ging vader aan het voeteneind van Oliver's bed zitten. 'Wat een geweldige dag!' zei vader.

Oliver knikte. 'Ik was blij dat ik mijn vrienden bij me had.' ●

De auteurs wonen in het Engelse Kent en de Amerikaanse staat Utah.

Ouderling Christofferson bezoekt de Filipijnen

Ouderling D. Todd Christofferson bezocht met zijn vrouw Kathy de kerkleden in de Filipijnen. Het is een land dat uit meer dan 7 duizend eilanden bestaat. En het heeft meer dan 770 duizend kerkleden!

Ouderling Christofferson zei dat je, als je naar de Filipijnen gaat, met een glimlach op je gezicht weer naar huis gaat!

Veel kerkleden uit de Filipijnen – vooral jonge vrouwen – gaan op zending. Ouderling Christofferson zei dat ze erom bekend staan dat ze makkelijk andere talen leren.

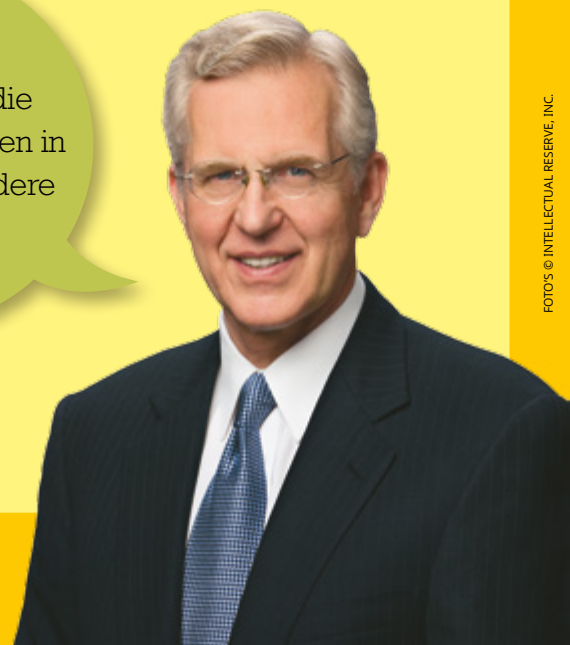
Ouderling Christofferson zei:

Wees vriendelijk en zorg voor anderen. Dat noemen we bedienen.

Leef het evangelie na – het héle evangelie!

Vertel anderen over het evangelie.

‘Het zijn de kleine dingen die veel verschil maken in het leven van andere mensen.’

Zoeken maar!

Maria en Daniel uit de Filipijnen helpen hun *lola* (oma) graag. Vandaag hebben ze haar in haar rolstoel door het park gereden. En zij vertelde hun over de zending die haar heeft gedoopt. Kijk eens of je alle 9 dingen kunt vinden die Maria en Daniel later op zending kunnen gebruiken.

zangboek

stropdas

nette schoenen

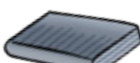
tandenborstel

Schriften

pen

dagboek

kopje

nette schoenen

Plaatjes en praatjes

**Alžběta K. (7), Regio Zlín
(Tsjechische Republiek)**

Ik heb in de vakantie op het strand een vriendinnetje gekregen. Vriendschap is een fijn cadeau van onze hemelse Vader!

**Tereзка J. (6), Zlín Region
(Tsjechische Republiek)**

Ik ben een kind van God. Hij houdt van mij.

Nahomie K. (3), Provincie Kasai-Central, Democratische Republiek Congo

Ik praat graag met iedereen.

Verlann N. (8), Tarlac (Filipijnen)

Ik knuffel andere mensen graag.

Ethan L. (6), Occitanie (Frankrijk)

Kijk eens wat we voor de vriendschapstuin gemaakt hebben!

Abnahia en Jatziel G. (5 en 7), Puerto Rico

Toen ik klein was, was ik bang voor water. Mensen zeiden wel dat ik me geen zorgen hoeft te maken, maar ik was bang. De zendingen zeiden dat Jezus Christus Zich liet dopen om het voorbeeld te geven, en toen was ik niet bang meer. Ik was erg blij toen ik werd gedoopt.

Sarah T. (11), Île de France (Frankrijk)

Ouderling
Taniela B. Wakolo
van de Zeventig

'U [moet] de naam van Christus, die mijn naam is, op u nemen' (3 Nephi 27:5).

Ik ben geboren in Fiji. Mijn ouders waren geen lid van onze kerk, ze gingen naar een andere kerk.

Toen ik was opgegroeid, trouwde ik met Anita. Zij was lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ze bleef de zendingen uitnodigen om met me te praten.

Op een dag zei ik dat ze drie dagen achter elkaar voor het avondeten bij ons mochten komen. Maar dan moesten ze mijn vragen met alleen de Bijbel beantwoorden. Hun antwoorden waren uitstekend. Op de derde avond stelden ze *mij* een vraag.

'Als u een winkel had, hoe zou u die dan noemen?'

'Ik zou die Wakolo's Winkel noemen, omdat het mijn winkel was', zei ik.

'Naar wie zou een kerk genoemd moeten worden?' vroegen ze.

Dat was een goede vraag. En ik wist het antwoord, in hart en ziel. De ware kerk zou naar Jezus genoemd worden, omdat het zijn kerk is. En De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is naar Hem genoemd!

Ik had nog één vraag: 'Wanneer kan ik gedoopt worden?' Een week later werd ik gedoopt.

Bij de doop nam ik de naam van Jezus Christus op me. Dat betekent dat ik lid van zijn kerk werd, en ik beloofde om Hem te volgen. Ik doe elke dag mijn best om te leven zoals Hij. Ik weet dat dit de ware kerk van Jezus Christus is. ●

Dit is ZIJN kerk

Jezus heeft gezegd dat we anderen over het evangelie moeten vertellen

Na Jezus' dood en opstanding bezocht Hij zijn discipelen.
Hij zei dat ze alle mensen moesten leren om de geboden
te gehoorzamen en zich te laten dopen.

Nu was Petrus de profeet die de kerk op aarde zou leiden. Jezus beloofde dat de Heilige Geest bij ze zou zijn.

Toen Hij zijn discipelen aanwijzingen had gegeven, ging Jezus naar de hemel.

De discipelen gingen op reis en leerden mensen in verschillende landen het evangelie.

Ik kan ook over het evangelie vertellen. Ik kan een goede vriend zijn en opkomen voor het goede. ●

*Lees wat Jezus de mensen leerde in
Mattheüs 28 en Handelingen 1.*

Jezus wil dat we anderen over het evangelie vertellen

Beste ouders,

Jezus droeg zijn discipelen op om het evangelie aan 'heel de wereld' te brengen (Marcus 16:15). In de editie van deze maand kan uw gezin ideeën opdoen om de mensen om u heen over het evangelie te vertellen. Als iedereen die dit tijdschrift las slechts één ander gezin over het evangelie vertelde, beeldt u eens in hoeveel meer mensen er dan wat over Jezus te weten zouden komen! Hier volgen enkele vragen die u bij het lezen van de verhalen kunt bespreken:

- Wie kunnen we voor het jeugdwerk, een doopdienst of een kerkactiviteit uitnodigen?
- Wat kunnen we deze maand doen om anderen door ons goede voorbeeld in het evangelie te interesseren?
- Weten onze vrienden en burens dat we christenen zijn?

Markeer samen met uw gezinsleden alle momenten in deze verhalen waarop iemand een ander over het evangelie vertelt. Stel dan een gezinszendingsplan op. Laat ons weten hoe het gaat!

Laten we de wereld met goedheid overspoelen!

De *Vriend*

New Friend section
50 E. North Temple
Street, Room 2393
Salt Lake City, UT 84150,
USA
liahona@ldschurch.org

Vind de verstopte Liahona!

INHOUD

- V2** Van het Eerste Presidium: Het evangelie uitdragen
- V4** Met Filip bidden
- V6** Vol goede werken
- V7** Muziek: Wees een pionier
- V8** Groetjes uit Cambodja!
- V10** Mara de pionier
- V12** Ik ben christen!
- V14** Wil je naar mijn doopdienst komen?
- V16** Apostelen reizen over de hele wereld: Ouderling Christofferson bezoekt de Filipijnen
- V18** Plaatjes en praatjes
- V19** Dit is zijn kerk
- V20** Verhalen uit de Schriften: Jezus heeft gezegd dat we anderen over het evangelie moeten vertellen
- V23** Kleurplaat: Jezus wil dat we anderen over het evangelie vertellen